

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในวงชั้นที่ต่างกัน 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในวงชั้นที่ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา และ 4) เพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในวงชั้นที่ต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในวงชั้นที่ต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์จำนวนผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวงชั้นของผู้เรียนและเพศของผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.32 เมื่อพิจารณาแยกตามวงชั้นของผู้เรียนพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในทุกวงชั้นมีสัดส่วนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวงชั้นของผู้เรียนและเพศของผู้ปกครอง

เพศของผู้ปกครอง	วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	วงชั้นที่ 1		วงชั้นที่ 2		วงชั้นที่ 3		วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	32	29.09	45	36.89	28	26.67	30	29.13	135	30.68
หญิง	78	70.91	77	63.11	77	73.33	73	70.87	305	69.32
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและอายุของผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.77 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.82 และ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นผู้ปกครองที่มีอายุน้อยกว่า 31 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 31.82 และเป็นผู้ปกครองที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.14 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 3 และ 4 มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.93, 40.00 และ 55.34 ตามลำดับ ยกเว้นผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.73

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและอายุของผู้ปกครอง

อายุของผู้ปกครอง	ช่วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	ช่วงชั้นที่ 1		ช่วงชั้นที่ 2		ช่วงชั้นที่ 3		ช่วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	2	1.82	-	-	8	7.62	6	5.83	16	3.64
21-30 ปี	6	5.45	3	2.46	5	4.76	2	1.94	16	3.64
31-40 ปี	47	42.73	29	23.77	37	35.24	27	26.21	140	31.82
41-50 ปี	42	38.18	78	63.93	42	40.00	57	55.34	219	49.77
51-60 ปี	11	10.00	11	9.02	12	11.43	10	9.71	44	10.00
60 ปีขึ้นไป	2	1.82	1	0.82	1	0.95	1	0.97	5	1.14
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและความสัมพันธ์กับนักเรียน พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นบิดา-มารดาของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.36 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองที่เป็นบิดา-มารดาของนักเรียนมีสัดส่วนมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นญาติของนักเรียนในทุกช่วงชั้น โดยเป็นบิดา-มารดาของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.62 และเป็นญาติของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.90

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและความสัมพันธ์กับนักเรียน

ความสัมพันธ์กับนักเรียน	ช่วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	ช่วงชั้นที่ 1		ช่วงชั้นที่ 2		ช่วงชั้นที่ 3		ช่วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดา	98	89.09	113	92.62	82	78.10	87	84.47	380	86.36
ญาติ	12	10.91	9	7.38	23	21.90	16	15.53	60	13.64
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ เป็นหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 8.64 เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 7.73 ตามลำดับ และเป็นผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.64 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในทุกช่วงชั้นมีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.18, 84.43, 72.38 และ 73.39 ตามลำดับ และในช่วงชั้นที่ 1 3 และ 4 มีผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.82, 4.76 และ 2.91 ตามลำดับ แต่ในช่วงชั้นที่ 2 มีผู้ปกครองของนักเรียนที่โสด จำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.10

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

สถานภาพสมรส ของผู้ปกครอง	ช่วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	ช่วงชั้นที่ 1		ช่วงชั้นที่ 2		ช่วงชั้นที่ 3		ช่วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	5	4.55	5	4.10	13	12.38	11	10.68	34	7.73
สมรส อยู่ด้วยกัน	97	88.18	103	84.43	76	72.38	76	73.79	352	80.00
แยกกันอยู่	2	1.82	6	4.92	5	4.76	3	2.91	16	3.64
หม้าย/หย่าร้าง	6	5.45	8	6.56	11	10.48	13	12.62	38	8.64
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 25.91 รองลงมาคือ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 21.59 และประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.23 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 และ 4 ประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.09 และ 31.07 ตามลำดับ ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.41 ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.19 และผู้ปกครองของนักเรียนในทุกช่วงชั้นประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.09, 4.10, 3.81 และ 5.83 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	ช่วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	ช่วงชั้นที่ 1		ช่วงชั้นที่ 2		ช่วงชั้นที่ 3		ช่วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	32	29.09	27	22.13	10	9.52	15	14.56	84	19.09
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	9.09	5	4.10	4	3.81	6	5.83	25	5.68
พนักงานบริษัทเอกชน	13	11.82	30	24.59	18	17.14	17	16.50	78	17.73
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	26	23.64	31	25.41	25	23.81	32	31.07	114	25.91
รับจ้าง	14	12.73	16	13.11	38	36.19	27	26.21	95	21.59
ไม่ได้ทำงาน	15	13.64	13	10.66	10	9.52	6	5.83	44	10.00
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.36 และมีผู้ปกครองที่ไม่ได้เรียนหนังสือจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.68 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 2 และ 4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.09, 48.36 และ 24.27 ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.76

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ช่วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	ช่วงชั้นที่ 1		ช่วงชั้นที่ 2		ช่วงชั้นที่ 3		ช่วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	-	-	-	-	2	1.90	1	0.97	3	0.68
ประถมศึกษา	10	9.09	16	13.11	25	23.81	21	20.39	72	16.36
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	11.82	11	9.02	26	24.76	13	12.62	63	14.32
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	10	9.09	12	9.84	13	12.38	21	20.39	56	12.73
อนุปริญญา/ปวส.	18	16.36	13	10.66	10	9.52	14	13.59	55	12.50
ปริญญาตรี	54	49.09	59	48.36	22	20.95	25	24.27	160	36.36
สูงกว่าปริญญาตรี	5	4.55	11	9.02	7	6.67	8	7.77	31	7.05
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.91 รองลงมาคือ 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.14 และน้อยที่สุดคือ มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.86 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 2 และ 4 มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.73, 40.98 และ 30.10 ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 มีรายได้อยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.14

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน	ช่วงชั้นของผู้เรียน								รวม	
	ช่วงชั้นที่ 1		ช่วงชั้นที่ 2		ช่วงชั้นที่ 3		ช่วงชั้นที่ 4			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4	3.64	4	3.28	6	5.71	3	2.91	17	3.86
5,000-10,000 บาท	15	13.64	15	12.30	39	37.14	24	23.30	93	21.14
10,001-15,000 บาท	12	10.91	17	13.93	23	21.90	16	15.53	68	15.45
15,001-20,000 บาท	10	9.09	15	12.30	10	9.52	14	13.59	49	11.14
20,001-25,000 บาท	21	19.09	12	9.84	3	2.86	7	6.80	43	9.77
25,001-30,000 บาท	12	10.91	9	7.38	5	4.76	8	7.77	34	7.73
30,000 บาทขึ้นไป	36	32.73	50	40.98	19	18.10	31	30.10	136	30.91
รวม	110	100.00	122	100.00	105	100.00	103	100.00	440	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

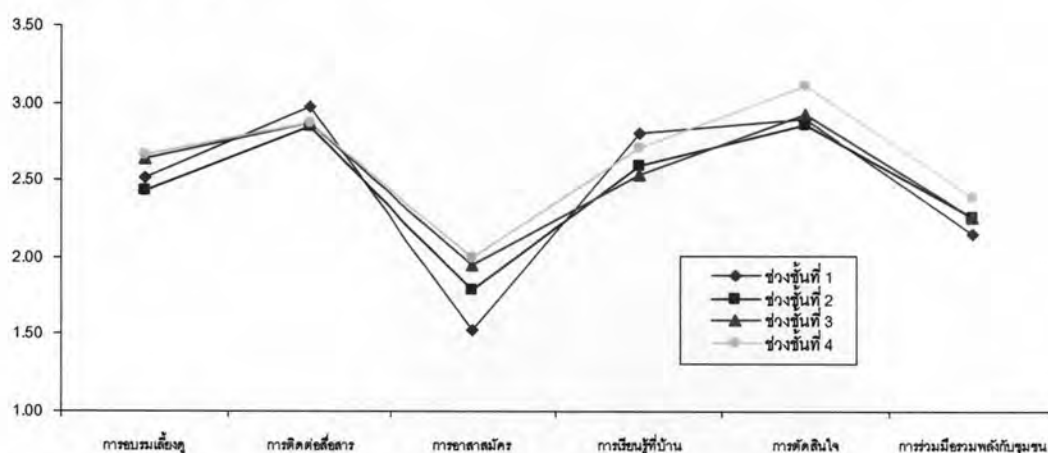
2.1 ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในช่วงชั้นที่ต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้าน โดยครอบครัวมีระดับการร่วมมือรวมพลังด้านการตัดสินใจสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 รองลงมาคือ ด้านการติดต่อสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และด้านการอาสาสมัคร มีระดับการร่วมมือรวมพลังต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 เมื่อพิจารณาแยกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 รองลงมาคือ ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3, 1 และ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57, 2.53 และ 2.51 ตามลำดับ โดยผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 มีระดับการร่วมมือรวมพลังด้านการติดต่อสื่อสารสูงสุด ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2, 3 และ 4 มีระดับการร่วมมือรวมพลังด้านการตัดสินใจสูงสุด และในทุกช่วงชั้นมีระดับการร่วมมือรวมพลังในด้านการอาสาสมัครต่ำที่สุด

ตารางที่ 4.8 ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตาม
ช่วงชั้นของผู้เรียน

การร่วมมือ รวมพลังในการ จัดการศึกษา	ช่วงชั้นของผู้เรียน												รวม		
	ช่วงชั้นที่ 1			ช่วงชั้นที่ 2			ช่วงชั้นที่ 3			ช่วงชั้นที่ 4					
	Mean	SD	ระดับ	Mean	SD	ระดับ	Mean	SD	ระดับ	Mean	SD	ระดับ	Mean	SD	ระดับ
การอบรมเลี้ยงดู	2.51	0.98	M	2.43	0.90	M	2.64	0.93	M	2.67	0.72	M	2.56	0.89	M
การติดต่อสื่อสาร	2.97	0.96	M	2.85	0.92	M	2.87	0.87	M	2.87	0.78	M	2.89	0.88	M
การอาสาสมัคร	1.53	1.19	L	1.80	1.21	M	1.95	1.40	M	2.00	1.14	M	1.81	1.25	M
การเรียนรู้ที่บ้าน	2.80	1.17	M	2.60	1.17	M	2.54	1.10	M	2.71	0.90	M	2.66	1.10	M
การตัดสินใจ	2.89	1.46	M	2.86	1.21	M	2.93	1.20	M	3.10	1.04	M	2.94	1.24	M
การร่วมมือรวมพลัง กับชุมชน	2.14	1.25	M	2.26	1.15	M	2.26	1.37	M	2.38	1.13	M	2.26	1.22	M
รวม	2.53	0.93	M	2.51	0.87	M	2.57	0.91	M	2.64	0.77	M	2.56	0.87	M

หมายเหตุ L = Low (ต่ำ) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00-1.67 M = Moderate (ปานกลาง) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.68-3.34
H = High (สูง) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.35-5.00

แผนภาพที่ 4.1 ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตาม
ช่วงชั้นของผู้เรียน

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษาจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียนโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังในด้านการอาสาสมัครมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาในด้านการอาสาสมัคร พบว่า ค่าเฉลี่ยของการร่วมมือรวมพลังด้านการอาสาสมัครของผู้ปกครองนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1, 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของการร่วมมือรวมพลังด้านการอาสาสมัครต่ำกว่าผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 และ 4

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียน

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	Levene's Statistic	p	F	p
การอบรมเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	4.039	3	1.346	3.516*	0.015	1.694	0.168
	ภายในกลุ่ม	346.451	436	0.795				
	รวม	350.489	439					
การติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	1.008	3	0.336	2.335	0.073	0.428	0.733
	ภายในกลุ่ม	342.113	436	0.785				
	รวม	343.122	439					
การอาสาสมัคร	ระหว่างกลุ่ม	14.339	3	4.780	2.211	0.086	3.113*	0.026
	ภายในกลุ่ม	669.347	436	1.535				
	รวม	683.686	439					
การเรียนรู้ที่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	4.311	3	1.437	3.228*	0.022	1.196	0.311
	ภายในกลุ่ม	523.992	436	1.202				
	รวม	528.303	439					
การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.906	3	1.302	6.440*	0.000	0.847	0.469
	ภายในกลุ่ม	669.870	436	1.536				
	รวม	673.776	439					
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3.096	3	1.032	2.605	0.051	0.686	0.561
	ภายในกลุ่ม	655.653	436	1.504				
	รวม	658.749	439					

* $p < .05$

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of variance โดย Levene's test พบว่า การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ที่บ้าน และด้านการตัดสินใจ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี Dunnett's T3 ส่วนการติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี LSD

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัคร

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	ช่วงชั้นของผู้เรียน	Mean	ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
การอาสาสมัคร	ช่วงชั้นที่ 1	1.53	-			
	ช่วงชั้นที่ 2	1.80	-.265	-		
	ช่วงชั้นที่ 3	1.95	-.423*	-.158	-	
	ช่วงชั้นที่ 4	2.00	-.466*	-.200	-.043	-

* $p < .05$

2.2 ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาจำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครอง

ตารางที่ 4.11 แสดงระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครอง พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองมีระดับการร่วมมือรวมพลังอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้าน เมื่อพิจารณาแยกตามภูมิหลังของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองเพศหญิงมีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าเพศชาย ผู้ปกครองที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าผู้ปกครองในช่วงอายุอื่น ผู้ปกครองที่เป็นญาติกับนักเรียนมีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าผู้ปกครองที่เป็นบิดา-มารดาของนักเรียน ผู้ปกครองที่เป็นโสดมีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าผู้ปกครองในสถานภาพสมรสอื่น ผู้ปกครองที่รับราชการมีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอื่น ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาในระดับอื่น และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้อยู่ในช่วงอื่น

เมื่อพิจารณาแยกตามกิจกรรม พบว่า ด้านการอบรมเลี้ยงดู ผู้ปกครองที่มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด คือ ผู้ปกครองเพศชาย ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปี เป็นญาติกับนักเรียน มีสถานภาพเป็นหม้าย/หย่าร้าง ประกอบอาชีพรับจ้าง จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด คือ ผู้ปกครองเพศหญิง ซึ่งมีอายุ 21-30 ปี เป็นญาติกับนักเรียน มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับราชการ จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ด้านการอาสาสมัคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด คือ ผู้ปกครองเพศหญิง ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปี เป็นญาติกับนักเรียน มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับจ้าง จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด คือ ผู้ปกครองเพศหญิง ซึ่งมีอายุต่ำกว่า 21 ปี เป็นญาติกับนักเรียน มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ต่อเดือน

ด้านการตัดสินใจ พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด คือ ผู้ปกครองเพศหญิง มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป เป็นญาติกับนักเรียน มีสถานภาพโสด ประกอบอาชีพรับราชการ ไม่ได้เรียนหนังสือ และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ด้านการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการร่วมมือรวมพลังสูงสุด คือ ผู้ปกครองทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งมีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า 21 ปี เป็นญาติกับนักเรียน มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง ประกอบอาชีพรับราชการ จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ตารางที่ 4.11 ระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครอง

ตัวแปร	จำนวน	การอบรมเลี้ยงดู			การติดต่อสื่อสาร			การอาสาสมัคร			การเรียนรู้ที่บ้าน			การตัดสินใจ			การรวมพลังกับชุมชน			รวม		
		Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ
เพศ																						
ชาย	135	2.60	0.87	□	2.84	0.86	□	1.72	1.27	□	2.58	1.15	□	2.83	1.32	□	2.26	1.18	□	2.51	0.89	□
หญิง	305	2.54	0.91	□	2.91	0.90	□	1.86	1.24	□	2.69	1.07	□	2.99	1.20	□	2.26	1.25	□	2.58	0.87	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□
อายุ																						
ต่ำกว่า 21 ปี	16	3.04	0.79	□	2.97	0.80	□	2.82	0.96	□	2.95	0.83	□	3.18	0.85	□	2.65	1.08	□	2.93	0.80	□
21-30 ปี	16	2.70	0.75	□	3.13	0.64	□	1.57	1.23	⊙	2.85	0.95	□	3.09	1.47	□	2.34	1.38	□	2.67	0.67	□
31-40 ปี	140	2.46	0.86	□	2.82	0.87	□	1.58	1.16	⊙	2.59	1.00	□	2.76	1.23	□	2.06	1.14	□	2.43	0.81	□
41-50 ปี	219	2.54	0.89	□	2.91	0.90	□	1.91	1.27	□	2.68	1.15	□	3.00	1.22	□	2.31	1.25	□	2.60	0.89	□
51-60 ปี	44	2.70	1.07	□	2.91	0.99	□	1.75	1.31	□	2.61	1.29	□	3.01	1.38	□	2.40	1.36	□	2.60	1.04	□
60 ปีขึ้นไป	5	2.46	0.23	□	2.82	0.52	□	2.10	1.14	□	2.47	0.97	□	3.48	0.73	★	2.77	0.78	□	2.67	0.61	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□
ความสัมพันธ์กับนักเรียน																						
บิดา-มารดา	380	2.53	0.90	□	2.86	0.90	□	1.77	1.25	□	2.63	1.12	□	2.87	1.26	□	2.22	1.23	□	2.52	0.89	□
ญาติ	60	2.75	0.80	□	3.08	0.78	□	2.11	1.17	□	2.85	0.90	□	3.37	0.98	★	2.53	1.15	□	2.80	0.75	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□
สถานภาพสมรส																						
โสด	34	2.66	0.84	□	2.96	0.74	□	2.16	1.10	□	2.71	0.98	□	3.32	0.88	□	2.34	1.25	□	2.71	0.74	□
สมรส อยู่ด้วยกัน	352	2.54	0.89	□	2.90	0.90	□	1.77	1.28	□	2.67	1.13	□	2.90	1.27	□	2.23	1.25	□	2.55	0.89	□
แยกกันอยู่	16	2.41	1.13	□	2.85	1.00	□	1.71	1.17	□	2.53	1.04	□	2.74	1.14	□	2.33	1.10	□	2.48	0.86	□
หม้าย/หย่าร้าง	38	2.67	0.90	□	2.80	0.84	□	1.92	1.06	□	2.58	0.94	□	3.03	1.24	□	2.39	1.08	□	2.58	0.82	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□

หมายเหตุ ⊙ = Low (ต่ำ) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00-1.67 □ = Moderate (ปานกลาง) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.68-3.34 ★ = High (สูง) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.35-5.00

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	การอบรมเลี้ยงดู			การติดต่อสื่อสาร			การอาสาสมัคร			การเรียนรู้ที่บ้าน			การตัดสินใจ			การรวมพลังกับชุมชน			รวม		
		Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ	Mean	S.D.	ระดับ
อาชีพ																						
รับราชการ	84	2.63	1.01	□	3.05	0.93	□	1.93	1.34	□	2.83	1.21	□	3.36	1.31	★	2.40	1.25	□	2.73	0.98	□
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	25	2.46	0.80	□	2.96	0.98	□	1.89	1.18	□	2.86	1.08	□	3.09	1.14	□	2.30	1.12	□	2.62	0.87	□
พนักงานบริษัทเอกชน	78	2.47	0.92	□	2.93	0.81	□	1.53	1.27	⊙	2.68	1.07	□	2.91	1.23	□	2.10	1.32	□	2.49	0.84	□
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	114	2.52	0.86	□	2.81	0.88	□	1.77	1.25	□	2.54	1.09	□	2.77	1.25	□	2.20	1.17	□	2.48	0.86	□
รับจ้าง	95	2.68	0.76	□	2.87	0.83	□	2.00	1.08	□	2.67	0.97	□	2.83	1.06	□	2.36	1.14	□	2.61	0.76	□
ไม่ได้ทำงาน	44	2.45	1.00	□	2.73	0.98	□	1.79	1.37	□	2.46	1.21	□	2.80	1.37	□	2.19	1.39	□	2.44	0.98	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□
ระดับการศึกษา																						
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3	2.00	0.25	□	2.37	0.57	□	2.04	0.56	□	2.39	0.69	□	3.53	0.64	□	2.48	0.72	□	2.40	0.31	□
ประถมศึกษา	72	2.79	0.82	□	2.97	0.80	□	2.09	1.27	□	2.75	1.01	□	2.82	1.14	□	2.53	1.16	□	2.70	0.79	□
ม.ต้น	63	2.72	0.84	□	3.04	0.88	□	1.77	1.33	□	2.68	1.07	□	2.90	1.23	□	2.36	1.47	□	2.64	0.92	□
ม.ปลาย/ปวช.	56	2.59	0.80	□	2.84	0.80	□	1.72	1.14	□	2.59	1.01	□	2.71	1.14	□	2.22	1.18	□	2.50	0.78	□
อนุปริญญา/ปวส.	55	2.35	0.95	□	2.70	0.91	□	1.70	1.17	□	2.53	1.17	□	2.75	1.36	□	1.88	1.15	□	2.36	0.87	□
ปริญญาตรี	160	2.43	0.94	□	2.85	0.94	□	1.70	1.23	□	2.65	1.17	□	3.07	1.28	□	2.16	1.16	□	2.51	0.90	□
สูงกว่าปริญญาตรี	31	2.70	0.90	□	3.10	0.86	□	2.21	1.40	□	2.81	1.04	□	3.34	1.20	□	2.65	1.25	□	2.83	0.93	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□
รายได้ของครอบครัว																						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	17	3.00	0.85	□	3.01	0.79	□	2.26	1.11	□	2.75	0.96	□	3.09	0.74	□	2.91	0.94	□	2.85	0.72	□
5,000-10,000 บาท	93	2.71	0.83	□	2.85	0.84	□	1.90	1.22	□	2.72	1.03	□	2.82	1.17	□	2.34	1.25	□	2.59	0.81	□
10,001-15,000 บาท	68	2.67	0.81	□	2.94	0.81	□	1.83	1.19	□	2.47	1.09	□	2.70	1.33	□	2.24	1.30	□	2.55	0.85	□
15,001-20,000 บาท	49	2.47	0.86	□	2.77	0.98	□	1.46	1.30	□	2.61	1.07	□	2.70	1.35	□	2.16	1.19	□	2.41	0.94	□
20,001-25,000 บาท	43	2.17	0.94	□	2.74	0.85	□	1.47	1.14	□	2.51	1.22	□	2.59	1.29	□	2.07	1.21	□	2.32	0.86	□
25,001-30,000 บาท	34	2.62	1.09	□	2.92	1.05	□	1.61	1.48	□	2.58	1.30	□	2.86	1.36	□	2.07	1.44	□	2.50	1.11	□
30,000 บาทขึ้นไป	136	2.48	0.88	□	2.96	0.90	□	1.98	1.23	□	2.78	1.08	□	3.34	1.11	□	2.28	1.15	□	2.66	0.84	□
รวม	440	2.56	0.89	□	2.89	0.88	□	1.81	1.25	□	2.66	1.10	□	2.94	1.24	□	2.26	1.22	□	2.56	0.87	□

หมายเหตุ ⊙ = Low (ต่ำ) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00-1.67 □ = Moderate (ปานกลาง) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.68-3.34 ★ = High (สูง) คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.35-5.00

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองทั้งเพศหญิงและเพศชายมีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามเพศของผู้ปกครอง

กิจกรรม	เพศ	Mean	S.D.	F	p	t	p
การอบรมเลี้ยงดู	ชาย	2.60	0.87	.136	.713	.618	.537
	หญิง	2.54	0.91				
การติดต่อสื่อสาร	ชาย	2.84	0.86	.094	.760	-.771	.441
	หญิง	2.91	0.90				
การอาสาสมัคร	ชาย	1.72	1.27	.480	.489	-1.091	.276
	หญิง	1.86	1.24				
การเรียนรู้ที่บ้าน	ชาย	2.58	1.15	2.112	.147	-.962	.337
	หญิง	2.69	1.07				
การตัดสินใจ	ชาย	2.83	1.32	3.001	.084	-1.227	.220
	หญิง	2.99	1.20				
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ชาย	2.26	1.18	.664	.416	-.046	.963
	หญิง	2.26	1.25				

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามความสัมพันธ์กับนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนทั้งที่เป็นบิดา-มารดาและเป็นญาติ มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัครและด้านการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ปกครองที่เป็นญาติกับนักเรียนมีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่เป็นบิดา-มารดาของนักเรียน

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามความสัมพันธ์กับนักเรียน

กิจกรรม	ความสัมพันธ์กับนักเรียน	Mean	S.D.	F	p	t	p
การอบรมเลี้ยงดู	บิดา-มารดา	2.53	0.90	1.721	.190	-1.790	.074
	ญาติ	2.75	0.80				
การติดต่อสื่อสาร	บิดา-มารดา	2.86	0.90	2.385	.123	-1.757	.080
	ญาติ	3.08	0.78				
การอาสาสมัคร	บิดา-มารดา	1.77	1.25	2.903	.089	-1.971*	.049
	ญาติ	2.11	1.17				
การเรียนรู้ที่บ้าน	บิดา-มารดา	2.63	1.12	3.803	.052	-1.458	.146
	ญาติ	2.85	0.90				
การตัดสินใจ	บิดา-มารดา	2.87	1.26	4.790*	.029	-3.480*	.001
	ญาติ	3.37	0.98				
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	บิดา-มารดา	2.22	1.23	2.136	.145	-1.871	.062
	ญาติ	2.53	1.15				

* $p < .05$

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองแต่ละช่วงอายุมีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาในด้านการอาสาสมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัคร จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัครของผู้ปกครองทั้ง 6 ช่วงอายุ แตกต่างกัน จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่อายุต่ำกว่า 21 ปี มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัครสูงกว่าผู้ปกครองในช่วงอายุ 21-30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51-60 ปี และผู้ปกครองที่อายุ 31-40ปี มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัครต่ำกว่าผู้ปกครองที่อายุ 41-50 ปี

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	Levene's Statistic	p	F	p
การอบรมเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	6.448	5	1.290	2.154	0.058	1.627	0.152
	ภายในกลุ่ม	344.041	434	0.793				
	รวม	350.489	439					
การติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	1.919	5	0.384	1.963	0.083	0.488	0.785
	ภายในกลุ่ม	341.202	434	0.786				
	รวม	343.122	439					
การอาสาสมัคร	ระหว่างกลุ่ม	27.301	5	5.460	1.165	0.326	3.610*	0.003
	ภายในกลุ่ม	656.385	434	1.512				
	รวม	683.686	439					
การเรียนรู้ที่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.111	5	0.622	2.048	0.071	0.514	0.766
	ภายในกลุ่ม	525.192	434	1.210				
	รวม	528.303	439					
การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	8.253	5	1.651	1.427	0.213	1.076	0.373
	ภายในกลุ่ม	665.523	434	1.533				
	รวม	673.776	439					
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	10.656	5	2.131	1.224	0.297	1.427	0.213
	ภายในกลุ่ม	648.093	434	1.493				
	รวม	658.749	439					

* p < .05

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of variance โดย Levene's test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี LSD

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัคร จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	อายุของผู้ปกครอง	Mean	1	2	3	4	5	6
การอาสาสมัคร	ต่ำกว่า 21 ปี	2.82	-					
	21-30 ปี	1.57	1.250*	-				
	31-40 ปี	1.58	1.236*	-.014	-			
	41-50 ปี	1.91	0.908*	-.342	-.329*	-		
	51-60 ปี	1.74	1.073*	-.177	-.163	.166	-	
	60 ปีขึ้นไป	2.10	0.720	-.530	-.5161	-.187	-.353	-

* p < .05

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองแต่ละสถานภาพ มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	Levene's Statistic	p	F	p
การอบรมเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	1.272	3	0.424	0.161	0.923	0.529	0.662
	ภายในกลุ่ม	349.218	436	0.801				
	รวม	350.489	439					
การติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	0.487	3	0.162	1.332	0.263	0.207	0.892
	ภายในกลุ่ม	342.634	436	0.786				
	รวม	343.122	439					
การอาสาสมัคร	ระหว่างกลุ่ม	5.324	3	1.775	3.478*	0.016	1.141	0.332
	ภายในกลุ่ม	678.363	436	1.556				
	รวม	683.686	439					
การเรียนรู้ที่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.622	3	0.207	1.277	0.282	0.171	0.916
	ภายในกลุ่ม	527.681	436	1.210				
	รวม	528.303	439					
การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	6.477	3	2.159	2.138	0.095	1.411	0.239
	ภายในกลุ่ม	667.299	436	1.531				
	รวม	673.776	439					
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.148	3	0.383	0.948	0.417	0.254	0.859
	ภายในกลุ่ม	657.601	436	1.508				
	รวม	658.749	439					

* $p < .05$

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of variance โดย Levene's test พบว่า การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี LSD แต่การอาสาสมัคร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี Dunnett's T3

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองในแต่ละอาชีพมีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาในด้านการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการตัดสินใจ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการตัดสินใจของผู้ปกครองทั้ง 6 อาชีพ แตกต่างกัน จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการมีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการตัดสินใจสูงกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน, อาชีพอิสระ/ค้าขาย, รับจ้าง และไม่ได้ทำงาน

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	Levene's Statistic	p	F	p
การอบรมเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	3.499	5	0.700	1.436	0.210	0.875	0.497
	ภายในกลุ่ม	346.990	434	0.800				
	รวม	350.489	439					
การติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	4.207	5	0.841	0.802	0.549	1.077	0.372
	ภายในกลุ่ม	338.915	434	0.781				
	รวม	343.122	439					
การอาสาสมัคร	ระหว่างกลุ่ม	10.956	5	2.191	2.109	0.063	1.414	0.218
	ภายในกลุ่ม	672.731	434	1.550				
	รวม	683.686	439					
การเรียนรู้ที่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	6.871	5	1.374	0.824	0.533	1.144	0.336
	ภายในกลุ่ม	521.432	434	1.201				
	รวม	528.303	439					
การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	21.050	5	4.210	1.167	0.324	2.799*	0.017
	ภายในกลุ่ม	652.726	434	1.504				
	รวม	673.776	439					
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5.206	5	1.041	1.161	0.327	0.691	0.630
	ภายในกลุ่ม	653.543	434	1.506				
	รวม	658.749	439					

* $p < .05$

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of variance โดย Levene's test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี LSD

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการตัดสินใจ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	อาชีพของผู้ปกครอง	Mean	1	2	3	4	5	6
การตัดสินใจ	รับราชการ	3.36	-					
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.09	.274	-				
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.91	.454*	.180	-			
	อาชีพอิสระ/ค้าขาย	2.77	.594*	.320	.139	-		
	รับจ้าง	2.83	.537*	.263	.082	-.057	-	
	ไม่ได้ทำงาน	2.80	.562*	.288	.108	-.032	.025	-

* $p < .05$

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองในแต่ละระดับการศึกษามีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาในด้านการอบรมเลี้ยงดู และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอบรมเลี้ยงดูและการตัดสินใจ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า ในด้านการอบรมเลี้ยงดู ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองทั้ง 7 ระดับการศึกษาแตกต่างกัน จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี และผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี

ส่วนในด้านการตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองทั้ง 7 ระดับการศึกษาแตกต่างกัน จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. และปริญญาตรี มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	Levene's Statistic	p	F	p
การอบรมเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	11.954	6	1.992	1.069	0.380	2.548*	0.020
	ภายในกลุ่ม	338.535	433	0.782				
	รวม	350.489	439					
การติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	6.447	6	1.075	1.081	0.373	1.382	0.220
	ภายในกลุ่ม	336.674	433	0.778				
	รวม	343.122	439					
การอาสาสมัคร	ระหว่างกลุ่ม	13.954	6	2.326	1.020	0.411	1.504	0.175
	ภายในกลุ่ม	669.733	433	1.547				
	รวม	683.686	439					
การเรียนรู้ที่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.816	6	0.469	1.158	0.328	0.387	0.888
	ภายในกลุ่ม	525.487	433	1.214				
	รวม	528.303	439					
การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	14.611	6	2.435	1.031	0.404	1.600	0.146
	ภายในกลุ่ม	659.165	433	1.522				
	รวม	673.776	439					
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	20.540	6	3.423	1.837	0.090	2.323*	0.032
	ภายในกลุ่ม	638.209	433	1.474				
	รวม	658.749	439					

* $p < .05$

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of variance โดย Levene's test มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี LSD

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอบรมเลี้ยงดูและการตัดสินใจ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	Mean	1	2	3	4	5	6	7
การอบรมเลี้ยงดู	ไม่ได้เรียนหนังสือ	2.00	-						
	ประถมศึกษา	2.79	-.788	-					
	ม.ต้น	2.72	-.719	.069	-				
	ม.ปลาย/ปวช.	2.59	-.589	.198	.130	-			
	อนุปริญญา/ปวส.	2.35	-.353	.435*	.366*	.236	-		
	ปริญญาตรี	2.43	-.430	.358*	.289*	.160	-.076	-	
	สูงกว่าปริญญาตรี	2.70	-.696	.092	.023	-.107	-.343	-.266	-

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

การร่วมมือรวมพลัง ในการจัดการศึกษา	ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง	Mean	1	2	3	4	5	6	7
การตัดสินใจ	ไม่ได้เรียนหนังสือ	2.48	-						
	ประถมศึกษา	2.53	-.058	-					
	ม.ต้น	2.36	.118	.176	-				
	ม.ปลาย/ปวช.	2.22	.252	.310	.134	-			
	อนุปริญญา/ปวส.	1.88	.593	.651*	.475*	.341	-		
	ปริญญาตรี	2.16	.319	.377*	.201	.067	-.274	-	
	สูงกว่าปริญญาตรี	2.65	-.178	-.121	-.297	-.430	-.771*	-.497*	-

* p < .05

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามรายได้ของครอบครัวพบว่า ผู้ปกครองในแต่ละรายได้มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ในการอบรมเลี้ยงดู ด้านอาสาสมัคร และด้านการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอบรมเลี้ยงดู การอาสาสมัคร และการตัดสินใจ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว พบว่า ในด้านการอบรมเลี้ยงดู ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองทั้ง 7 รายได้ แตกต่างกัน จำนวน 7 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่รายได้ 15,001-20,000 บาท 20,001-25,000 บาท และ 30,000 บาทขึ้นไป ผู้ปกครองที่มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่รายได้ 20,001 – 25,000 บาท ผู้ปกครองที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาต่ำกว่าผู้ปกครองที่รายได้ 25,001 – 30,000 บาท และผู้ปกครองที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป

ส่วนในด้านอาสาสมัคร พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองทั้ง 7 ระดับการศึกษาแตกต่างกัน จำนวน 5 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 25,000 บาท ผู้ปกครองที่มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และ 25,001 – 30,000 บาท

มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาต่ำกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป

ส่วนในด้านการตัดสินใจ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองทั้ง 7 รายได้แตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป มีระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท, 10,001-15,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	Levene's Statistic	p	F	p
การอบรมเลี้ยงดู	ระหว่างกลุ่ม	14.110	6	2.352	1.111	0.355	3.027*	0.007
	ภายในกลุ่ม	336.380	433	0.777				
	รวม	350.489	439					
การติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.047	6	0.508	1.044	0.396	0.647	0.693
	ภายในกลุ่ม	340.075	433	0.785				
	รวม	343.122	439					
การอาสาสมัคร	ระหว่างกลุ่ม	20.492	6	3.415	1.425	0.203	2.230*	0.039
	ภายในกลุ่ม	663.194	433	1.532				
	รวม	683.686	439					
การเรียนรู้ที่บ้าน	ระหว่างกลุ่ม	6.223	6	1.037	1.066	0.382	0.860	0.524
	ภายในกลุ่ม	522.080	433	1.206				
	รวม	528.303	439					
การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	35.299	6	5.883	2.390*	0.028	3.990*	0.001
	ภายในกลุ่ม	638.477	433	1.475				
	รวม	673.776	439					
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	11.132	6	1.855	1.393	0.216	1.240	0.284
	ภายในกลุ่ม	647.618	433	1.496				
	รวม	658.749	439					

* $p < .05$

หมายเหตุ ผลการทดสอบ Homogeneity of variance โดย Levene's test พบว่า การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี LSD แต่การตัดสินใจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ข้อมูลฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น การทดสอบรายคู่ จะใช้วิธี Dunnett's T3

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของระดับการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอบรมเลี้ยงดู การอาสาสมัคร และการตัดสินใจ จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา	รายได้ของครอบครัว	Mean	1	2	3	4	5	6	7
การอบรมเลี้ยงดู	ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.00	-						
	5,000-10,000 บาท	2.71	.291	-					
	10,001-15,000 บาท	2.67	.328	.036	-				
	15,001-20,000 บาท	2.47	.531*	.239	.203	-			
	20,001-25,000 บาท	2.17	.828*	.535*	.499*	.297	-		
	25,001-30,000 บาท	2.62	.382	.091	.055	-.148	-.445*	-	
	30,000 บาทขึ้นไป	2.48	.524*	.232	.196	-.007	-.303*	.142	-
การอาสาสมัคร	ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.26	-						
	5,000-10,000 บาท	1.90	.358	-					
	10,001-15,000 บาท	1.83	.432	.074	-				
	15,001-20,000 บาท	1.46	.796*	.438*	.363	-			
	20,001-25,000 บาท	1.47	.786*	.428	.354	-.009	-		
	25,001-30,000 บาท	1.61	.651	.293	.219	-.145	-.138	-	
	30,000 บาทขึ้นไป	1.98	.275	-.083	-.157	-.521*	-.512*	-.376	-
การตัดสินใจ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.09	-						
	5,000-10,000 บาท	2.82	.271	-					
	10,001-15,000 บาท	2.70	.397	.127	-				
	15,001-20,000 บาท	2.70	.392	.122	-.005	-			
	20,001-25,000 บาท	2.59	.503	.233	.106	.111	-		
	25,001-30,000 บาท	2.87	.230	-.041	-.168	-.163	-.274	-	
	30,000 บาทขึ้นไป	3.34	-.243	-.513*	-.640*	-.635	-.746*	-.472	-

* p < .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา ของโรงเรียนและครอบครัวสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในช่วงชั้นที่ต่างกัน

ความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในช่วงชั้นที่ต่างกันวิเคราะห์โดยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) เป็นวิธีการหารผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง (I) และค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D) ด้วยค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D) โดยผู้วิจัยกำหนดให้ค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังมีค่าเท่ากับ 5 ในทุกข้อรายการ

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการประเมินและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมีความต้องการจำเป็นในทุกด้าน โดยมีค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.70-1.75 การร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ ด้านการอาสาสมัคร (1.75) รองลงมาคือ ด้านการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน (1.21) ด้านการอบรมเลี้ยงดู (0.96) ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน (0.88) ด้านการติดต่อสื่อสาร (0.73) และด้านการตัดสินใจ (0.70) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ปกครองมีความต้องการจำเป็นด้านการอาสาสมัครอย่างเร่งด่วนมากที่สุด

ตารางที่ 4.23 ผลการประเมินและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลัง ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนและครอบครัว

การร่วมมือรวมพลังในการจัดการศึกษา ของโรงเรียนและครอบครัว	I	D	(I-D)/D	ลำดับที่
1. ด้านการอบรมเลี้ยงดู	5.00	2.56	0.96	3
2. ด้านการติดต่อสื่อสาร	5.00	2.89	0.73	5
3. ด้านการอาสาสมัคร	5.00	1.82	1.75	1
4. ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน	5.00	2.66	0.88	4
5. ด้านการตัดสินใจ	5.00	2.94	0.70	6
6. ด้านการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	5.00	2.26	1.21	2

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ลำดับของความต้อการจำเป็น

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการประเมินและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาจำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียน พบว่า ในภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนในทุกช่วงชั้นมีความต้องการจำเป็นด้านการอาสาสมัครมากที่สุด มีค่า PNI_{Modified} เท่ากับ 2.26, 1.78, 1.56 และ 1.50 ตามลำดับ รองลงมา คือ ด้านการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน มีค่า PNI_{Modified} เท่ากับ 1.33, 1.21, 1.21 และ 1.10 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามกิจกรรม พบว่า ด้านการอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร และการตัดสินใจ ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ด้านการอาสาสมัครและการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน

ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด และด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ผู้ปกครองของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด

ตารางที่ 4.24 ผลการประเมินและการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลัง ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนและครอบครัว จำแนกตามช่วงชั้นของผู้เรียน

การร่วมมือรวมพลังของครอบครัว ในการจัดการศึกษา	PNI _{Modified}			
	ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2	ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
1. ด้านการอบรมเลี้ยงดู	0.99 (3)	1.06 (3)	0.89 (4)	0.88 (3)
2. ด้านการติดต่อสื่อสาร	0.68 (6)	0.75 (5)	0.74 (5)	0.74 (5)
3. ด้านการอาสาสมัคร	2.26 (1)	1.78 (1)	1.56 (1)	1.50 (1)
4. ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน	0.79 (4)	0.92 (4)	0.97 (3)	0.85 (4)
5. ด้านการตัดสินใจ	0.73 (5)	0.75 (5)	0.71 (6)	0.61 (6)
6. ด้านการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	1.33 (2)	1.21 (2)	1.21 (2)	1.10 (2)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ลำดับของความต้อการจำเป็น

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และการวิเคราะห์อิทธิพลจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ปกครองเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาใน 6 ด้าน คือ การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษามี 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านโรงเรียน

4.1.1 ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษามี 4 ประเด็น คือ สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1.1.1 สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

จากการสนทนากลุ่มผู้ปกครอง พบว่า สิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้ปกครองไม่สามารถร่วมมือร่วมพลังในการจัดการศึกษากับโรงเรียนได้เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่ผู้ปกครองต้องทำมาหากิน จึงทำให้ไม่มีเวลามาเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น

“อย่างเวลาที่มีการประชุมระดับห้องหรือระดับชั้นจะมากันน้อยมาก ด้วยเหตุผลเดียวกันคือไม่มีเวลา หาเวลาว่างไม่ได้ จะต้องทำมาหากิน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

“เค้าบอกว่าเค้าไม่ว่าง เค้าต้องทำมาหากิน อย่างประชุมผู้ปกครอง เค้าเขียนจดหมายขึ้นมาเลยว่า มาเซ็นชื่อ แล้วออกก่อนเที่ยงได้มั๊ย เพราะต้องรีบไปทำงาน ไม่งั้นเดี๋ยววันนี้ค่าแรงไม่ได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“เค้าก็จะมีจดหมายมาให้ว่าสัปดาห์นี้มีอะไร เค้าจะมีเอกสารแบบนี้บ่อยมาก แต่พี่ไม่ค่อยได้อ่านอะ มันไม่มีเวลาไง เราขายของเสร็จก็เหนื่อย กลับไปถึงบ้านก็หลับ”

(ผู้ปกครอง 3)

“เค้าก็จะมีประชุมผู้ปกครองปีละครั้ง แต่เราไม่ได้ไป ต้องขายของ”

(ผู้ปกครอง 4)

“ผู้ปกครองต้องไปทำมาหากิน ก็เลยไม่ค่อยมาร่วมกิจกรรม เพราะเค้าไม่ค่อยมีเวลา”

(ผู้ปกครอง 8)

ลักษณะครอบครัวของคนกรุงเทพฯ ที่ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวอิสระและมีขนาดเล็ก ไม่ได้อยู่ร่วมกับเครือญาติ ทำให้ไม่มีคนคอยดูแลบุตรหลานในระหว่างที่ผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน เด็กจึงเกิดความรู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้ง ไม่มีคนคอยดูแลเอาใจใส่

“ในสภาพเศรษฐกิจแบบนี้ที่พ่อแม่ต้องหาเช้ากินค่ำ ลูกก็จะมีความรู้สึกว่าเค้าถูกทอดทิ้งโดดเดี่ยว”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“สาเหตุหลักเลยก็คือ ครอบครัวในกรุงเทพฯ เป็นครอบครัวที่พึ่งพาตัวเอง แล้วก็มันไม่ใช่ครอบครัวใหญ่ เป็นครอบครัวเล็ก ไม่มีผู้อาวุโสดูแลเด็ก พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก บางบ้านต้องทิ้งลูกให้ช่วยตัวเอง พ่อแม่กลับบ้านมีตาค่ำตึกตื่น ลูกไม่มีใครดูแลเลย ตรงนี้คือความขาดของเด็ก ที่ผู้ปกครองไม่มีให้ ผลมันก็เลยไปลงกับเด็ก มันทำให้ครอบครัวบางครอบครัวเหมือนกับพิการ ซึ่งเด็กไม่น่าจะพิการในด้านนี้ แต่ว่าที่ต้องพิการก็เพราะภาวะเศรษฐกิจจะนะ ต้องช่วยตัวเอง เลี้ยงดูแบบผิดๆ สาเหตุที่ต้องเลี้ยงดูแบบผิดๆ เพราะว่าแต่ละครอบครัวต้องหาเลี้ยงชีพ ปากกัดตีนถีบ เด็กก็เลยต้องช่วยตัวเอง เข้านอนเอง หากินเอง เสื้อผ้าซักบ้างไม่ได้ซักบ้าง แต่บางครอบครัวที่พร้อมสมบูรณ์ ก็จะไม่มีปัญหาแบบนี้ ครอบครัวที่พ่อแม่อยู่กับลูก มีเวลาดูแลลูก มีเวลาให้กันละกัน ครอบครัวนั้นก็จะเป็นครอบครัวที่

สมบุญณีไป ครอบครัวยุติหรือพวกกรรมกร เค้าก็จะเข้าบ้านเข้าห้องอยู่ แล้วก็ทิ้งลูกไว้กับห้อง ผูกเพื่อนบ้านบ้าง เด็กก็จะอยู่แต่ในห้อง เด็กพวกนี้น่าสงสาร”

(ผู้ปกครอง 5)

“ถ้าครอบครัวเค้าพร้อม ลูกเค้าดี จะไม่มีปัญหา แต่ที่นี้บังเอิญว่าผู้ปกครองหาเข้ากินค่า พ่อแม่ไม่มีเวลาดู ปัญหามันก็เลยมาลงที่เด็ก”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“แต่ที่มันเกิดขึ้น ที่เราเห็นเนี่ยมันเป็นแบบนี้ คือถ้าผู้ปกครองสนใจเด็ก สนใจกับลูกหลาน เสียหน่อย เวลาที่โรงเรียนเชิญให้มาพบ ก็มาพบ เราก็จะได้ข้อมูลว่าอะไรมันเป็นอะไร ทำไมถึงต้องเชิญมาพบ เรามาช่วยกันแก้ปัญหาตั้งแต่ต้น อย่าให้มันบานปลายไป เชิญ 2 ครั้ง 3 ครั้ง ก็ยังไม่มา จนกระทั่งถึงคราวที่มันขีดเส้นแดงกันแล้ว มันก็เลยทำให้ยุ่งยาก”

(ผู้ปกครอง 6)

นอกจากนี้ยังพบว่า สภาพสังคมที่เปลี่ยนไป ทำให้หลักสูตรการเรียนการสอนของบุตรหลานแตกต่างจากสมัยของพ่อแม่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจึงขาดความรู้เข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียน ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือเรื่องการเรียนแก่บุตรหลานของตนเองได้

“คือสมัยแม่ไม่ได้เรียนแบบนี้ จะเรียนอีกแบบหนึ่ง แต่สมัยนี้จะมีอะไรแปลกๆ แม่ดูแล้วก็งง ไม่รู้เรื่อง”

(ผู้ปกครอง 4)

ปัญหาครอบครัวที่แตกแยกก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ส่งผลให้บุตรหลานกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาอีกด้วย

“บางคนเนี่ยพฤติกรรมเด็กไม่ออกมาเลวร้าย แต่ถามว่าพ่อแม่ดูแลเค้ามั๊ย ก็ไม่ได้ดู เพราะว่าสภาพเด็กของที่โรงเรียน เด็กเป็นเด็กครอบครัวแตกแยก พ่อแม่หย่าร้างกันไปคนละทาง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“ส่วนใหญ่ปัญหาที่เราพบก็คือ การแตกแยกของครอบครัว นี่เป็นปัญหาที่เราหนักใจมาก”

(ผู้ปกครอง 6)

4.1.1.2 ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ

การที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือบุตรหลานของตนเองในเรื่องการเรียนได้ นอกจากนี้ยังพบว่าการที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ ทำให้โรงเรียนไม่ไว้วางใจที่จะให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน

“โรงเรียนก็ยังไม่กล้าให้ทุกอย่างมาอยู่ในอำนาจการตัดสินใจของผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองบางคน จบ ปวส. ปวช. แล้วจะมาให้คุณอำนาจการตัดสินใจของโรงเรียน ของ ผอ. ก็คงไม่ได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

“วันนั้นเชิญผู้ปกครองมา ผู้ปกครองเค้าก็ตอบดิฉัน ตอบชะครุหน้าหงายเลย เค้าบอกครูให้ผมสอนลูก ลูกผมอยู่ ม.1 ผมจบ ป.6 จะสอนยังไงอะ ไม่รู้เรื่องอะ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“เท่าที่ผมดู ความรู้ของผู้ปกครองส่วนหนึ่ง ระดับการศึกษาอาจจะอยู่ในระดับต่ำ ไม่ใช่คนที่มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง ก็เลยยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้หน่อย”

(ผู้ปกครอง 7)

4.1.1.3 การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองบางคนไม่รู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองว่าสามารถเข้าไปช่วยเหลือโรงเรียนได้อย่างไรบ้าง ส่วนใหญ่จึงให้ความช่วยเหลือโรงเรียนเฉพาะเวลาที่โรงเรียนขอความช่วยเหลือเท่านั้น หรือผู้ปกครองบางคนก็เข้าไปก้าวก่ายหน้าที่ของครูในโรงเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองบางคนมีความเข้าใจผิดๆ ว่า ถ้าเข้าไปช่วยเหลือโรงเรียนแล้วจะทำให้ตนเองได้รับสิทธิพิเศษกว่าผู้ปกครองคนอื่น

“เป็นผู้ปกครองเครือข่าย แต่จริงๆ แล้วไม่ได้ทำอะไรหรอก ส่วนใหญ่เค้าก็จะขอความร่วมมือให้บริจาคเงิน หรือเวลาที่มีการจัดกิจกรรม เค้าก็จะเชิญให้เข้าไปมีส่วนร่วม”

(ผู้ปกครอง 1)

“บางคนเข้าใจว่าพอเข้าไปทำงานแล้วจะมีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง คือถ้าเราไปมองว่าเข้าไปเพื่อหาผลประโยชน์บ้างสิ่งบางอย่าง เดือดร้อนครบ ทำให้เครือข่ายเสีย แล้วก็ครูจะมองเครือข่ายในรูปแบบที่ไม่ถูกต้อง”

(ผู้ปกครอง 6)

“สิ่งที่สำคัญที่สุดคือหนึ่ง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีความเข้าใจผิดว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ปกครองแล้วจะทำอะไรก็ได้ในโรงเรียน ซึ่งอันนั้นคือสิ่งที่ไม่ถูกต้อง คือต้องรู้บทบาทของตัวเองบทบาทของเครือข่ายผู้ปกครอง บทบาทของผู้ปกครอง เมื่อเข้าไปมันมีอะไร ต้องคำนึงให้ได้ อย่าเข้าไปก้าวก่าย บางคนก็เข้าไปก้าวก่ายในเรื่องการเรียนการสอนของครู ซึ่งตัวเองไม่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้น มันก็เป็นไปไม่ได้ โรงเรียนก็จะเกิดความอึดอัดขึ้นมาทันที”

(ผู้ปกครอง 7)

“ผู้ปกครองบางคนคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ฉัน ฉันมีหน้าที่ส่งให้ลูกเรียน มีหน้าที่เสียเงินให้อย่างเดียว มันก็ไม่ถูกต้องหรอก ผมว่าผู้ปกครองแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนก็จะมองความสำคัญของตัวเองว่าฉันเป็นผู้ปกครอง ฉันเสียภาษีแล้ว คุณจะต้องรับผิดชอบตรงนี้”

(ผู้ปกครอง 8)

4.1.1.4 การขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

การไม่เห็นความสำคัญของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การทำงานร่วมกันของโรงเรียนและครอบครัวขาดประสิทธิภาพ

“ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ไป เพราะส่วนใหญ่ที่ไปอบรมมันก็เรื่องเดิมๆ เราก็รู้อยู่แล้วไง มันก็ไม่ค่อยได้อะไร”

(ผู้ปกครอง 1)

“ที่ผมเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญก็คือ การขาดความสำนึกในการให้ความสำคัญในเรื่องนี้ คือเค้าเห็นว่ามีแต่ผลเสีย เช่น ต้องเสียค่ารถ เสียค่าใช้จ่าย แต่เค้ายังมองไม่เห็นว่ามีส่วนร่วมในการสร้างความร่วมมือ มันจะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของลูกอย่างไรบ้าง ก็คือเค้ายังมองเห็นผลเสียในทางวัตถุมาก ยังมองไม่เห็นคุณค่าของการช่วยกันทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งเป็นนามธรรม”

(ผู้ปกครอง 7)

4.1.2 ปัจจัยด้านโรงเรียน

ปัจจัยด้านโรงเรียนที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษามี 3 ประเด็น คือ การขาดประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของครู และการขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1.2.1 การขาดประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร

การติดต่อสื่อสารที่ดีระหว่างโรงเรียนกับครอบครัว ควรจะเป็นการติดต่อสื่อสารสองทางคือ จากโรงเรียนถึงครอบครัว และจากครอบครัวถึงโรงเรียน แต่ในปัจจุบันพบว่า การติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับครอบครัวส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อสื่อสารทางเดียว คือ จากโรงเรียนถึงครอบครัวมากกว่า โดยผู้ปกครองจะติดต่อกับโรงเรียนเฉพาะในกรณีที่ตนเองต้องการขอความช่วยเหลือจากโรงเรียนเท่านั้น

“ถ้าเราไม่เสนออะไรให้ผู้ปกครอง เค้าก็จะไม่เสนอ เพราะชีวิตของเค้าคือการทำมาหากิน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“ส่วนใหญ่ที่ผู้ปกครองจะโทรมาถึงโรงเรียน ถ้าไม่เกิดปัญหาขึ้นกับลูกเค้าก็ไม่โทร มันก็จะเป็นอย่างนั้นซะส่วนมาก ใ้แบบที่อยู่ดีๆโทรมา แบบผู้ปกครองชี้กับครู นี่ยังไม่เคยเจอ คือส่วนใหญ่เค้าจะโทรมาเรื่องลูกเค้ามากกว่า ถ้าลูกเค้าเกิดปัญหา”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“เราจะติดต่อกับโรงเรียนเฉพาะช่วงที่ไปรับฟังผล ประชุมผู้ปกครอง แล้วก็มีการนัดหมายข่าววารสารโรงเรียน แจ้งกิจกรรม เทอมละครั้ง ถ้าปัญหาด้านการเรียน ที่ผ่านมามีแล้วจะไม่ติดต่อ เราจะดูจากคะแนนของลูก บางวิชาลูกเราได้คะแนนน้อย ก็จะขอติดต่อเค้า เค้าก็บอกว่า อาจารย์คนนี้ไม่ว่าง”

(ผู้ปกครอง 3)

ผู้ปกครองบางคนมีความเห็นว่า การติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จ เนื่องจากการร่วมมือรวมพลังในทุกด้านจะต้องใช้การติดต่อสื่อสารเป็นหลัก

“การสื่อสารกับโรงเรียนนี้ไงคะ บางทีมันอาจจะไม่ตรงหรือว่าขาดหรือว่าน้อยไป ก็เลยทำให้เกิดปัญหาตามมา แล้วมันก็จะส่งผลไปด้านอื่นๆ เพราะถ้าเราไม่รู้ มันก็จะไม่เกิดในด้านอื่นๆ ตามมา ถ้าการสื่อสารดีซะอย่าง ทุกเรื่องมันก็ดีหมดเลย”

(ผู้ปกครอง 2)

4.1.2.2 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของครู

ผู้ปกครองบางคนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เนื่องจากเกิดความรู้สึกไม่พอใจในการกระทำของครูบางคนในโรงเรียน

“ปัญหาที่พบก็คือ ครูพูดไม่ดี พูดจาไม่เพราะ หรือพูดในลักษณะที่ตัดบทว่า ฉันเชิญไปแล้วทำไมไม่มา แล้วตอนนี้ฉันยังอยู่ อยู่มาเลย ค่อยมาวันหลัง มันก็เลยทำให้เค้ารู้สึกไม่ดีกับครู”

(ผู้ปกครอง 2)

“อย่าว่าแต่ผู้ปกครองเลยครับ ครูบางคนก็ไม่เหมือนกัน บางทีผู้ปกครองไปหา ก็ได้รับ feed back จากผู้ปกครองว่าทำไมครูเค้าพูดแบบนั้น”

(ผู้ปกครอง 6)

“มีผู้ปกครองส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของครู บุคลิกภาพของครูบางคน เช่น พฤติกรรมขาดมนุษยสัมพันธ์ ใช้วิธีการในการลงโทษเด็กที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ก็ทำให้ผู้ปกครองส่วนหนึ่งเกิดความไม่พอใจ”

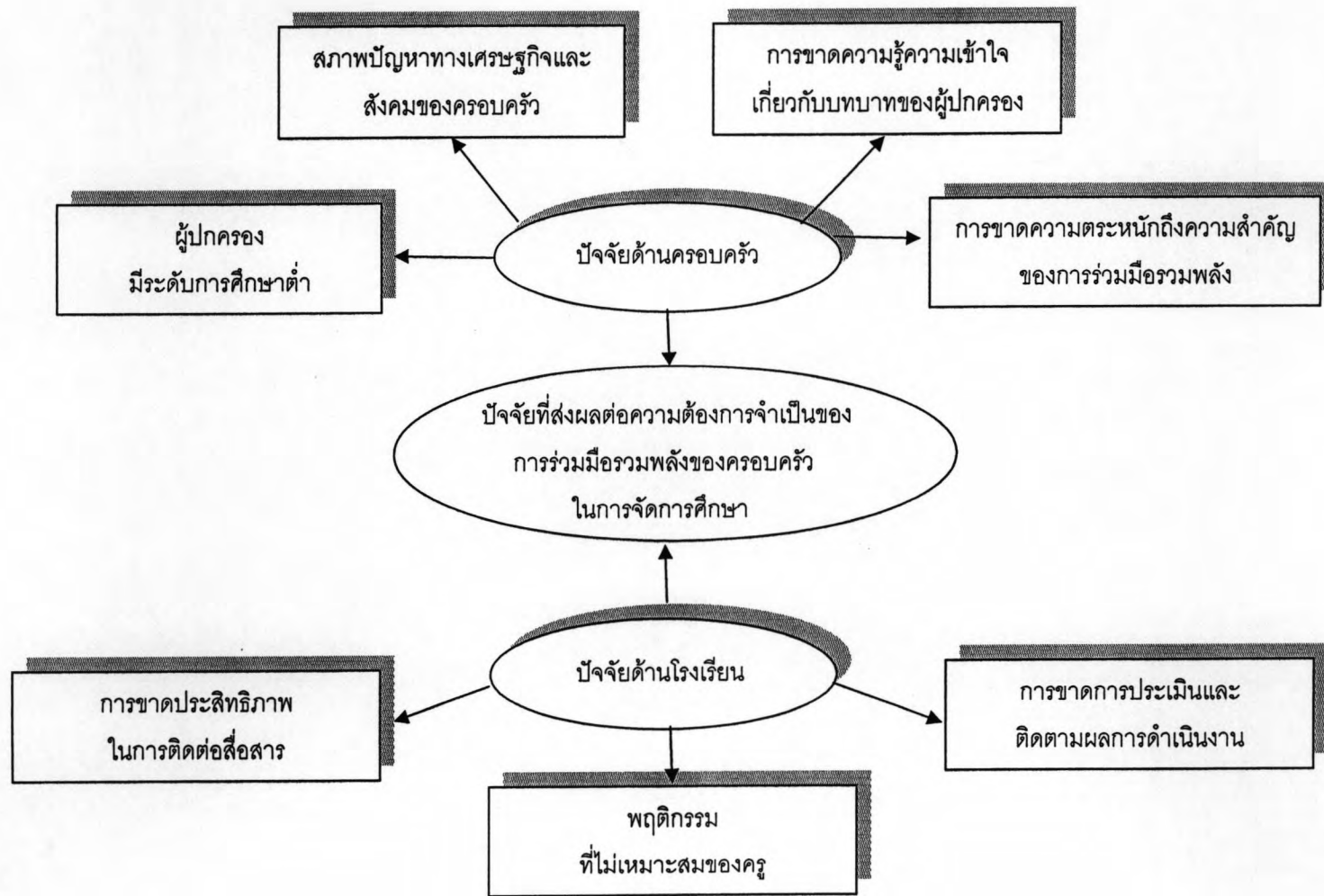
(ผู้ปกครอง 7)

4.1.2.3 การขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

เมื่อโรงเรียนไม่มีประเมินผลการดำเนินงาน โรงเรียนก็จะไม่ทราบว่าการจัดขึ้นนั้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง จึงส่งผลให้ไม่สามารถติดตามผลเพื่อแก้ไขปัญหานั้นได้

“แต่ที่สำคัญจริงๆ น่าจะอยู่ที่โรงเรียนมากกว่า คืออาจจะทำจริงจัง แต่ยังไม่มีการติดตามประเมินผลการประชุมหรือการร่วมมือแต่ละครั้ง ไม่มีการส่งอะไรกลับไปให้ผู้ปกครองเห็นว่ามาแล้วมันเป็นยังไง จะมีผลอะไรกับเด็กมั๊ย หรือว่าโรงเรียนมีการพัฒนาขึ้นหรือมีอะไรเพิ่มเติม”

(ผู้ปกครอง 8)

แผนภาพที่ 4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกมากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่างๆ ในการนำเสนอ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

Mean	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Max	หมายถึง ค่าสูงสุด
Min	หมายถึง ค่าต่ำสุด
Sk	หมายถึง ค่าความเบ้ (Skewness)
Ku	หมายถึง ค่าความโด่ง (Kurtosis)
Chi-square	หมายถึง ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์
R ²	หมายถึง สัมประสิทธิ์การทำนาย
df	หมายถึง องศาอิสระ
P	หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
RMR	หมายถึง ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Square Residual)
GFI	หมายถึง ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	หมายถึง ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

NEEDS	หมายถึง ความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา
BACKGRND	หมายถึง ภูมิหลังของผู้ปกครอง
STAGE	หมายถึง ช่วงชั้นของผู้เรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

ปัจจัยภูมิหลังของผู้ปกครอง

SEX	หมายถึง เพศ
AGE	หมายถึง อายุ
RELATION	หมายถึง ความสัมพันธ์กับนักเรียน
STATUS	หมายถึง สถานภาพสมรส

OCCU	หมายถึง อาชีพ
EDU	หมายถึง ระดับการศึกษา
INCOME	หมายถึง รายได้ของครอบครัว
ปัจจัยช่วงชั้นของผู้เรียน	
STAGE	หมายถึง ช่วงชั้นของผู้เรียน
ปัจจัยการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา	
PARENT	หมายถึง การอบรมเลี้ยงดู
COMMU	หมายถึง การติดต่อสื่อสาร
VOLUN	หมายถึง การอาสาสมัคร
LEARN	หมายถึง การเรียนรู้ที่บ้าน
DECISION	หมายถึง การตัดสินใจ
COLLAB	หมายถึง การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน

หลังจากที่ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาโดยการจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ปกครองแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อทดสอบโมเดลเชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา แต่ผู้วิจัยจะทำเป็นฐานในการนำข้อมูลเชิงคุณภาพไปใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากแบบสอบถามการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรภูมิหลังของผู้ปกครองและช่วงชั้นของผู้เรียนในลักษณะของตัวแปรจัดกลุ่ม การลงรหัสตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงทำการลงรหัสตัวแปรเพื่อความสัมพันธ์กับนักเรียน สถานภาพสมรส และอาชีพ โดยการสร้างเป็นตัวแปรดัมมี่ คือ ตัวแปรเพศ ผู้วิจัยกำหนดให้เพศชายเป็น 0 และเพศหญิงเป็น 1 ตัวแปรความสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ปกครองที่เป็นญาติของนักเรียนเป็น 0 และผู้ปกครองที่เป็นบิดา-มารดาของนักเรียนเป็น 1 ตัวแปรสถานภาพสมรส ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสที่ไม่ใช่สมรสอยู่ด้วยกันเป็น 0 และผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกันเป็น 1 และตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ปกครองที่ไม่ได้ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขายเป็น 0 และผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขายเป็น 1

ส่วนตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว และช่วงชั้นของผู้เรียน เป็นตัวแปรใน ระดับเรียงอันดับ (Ordinal Scale) โดยตัวแปรอายุมีระดับการวัด 6 ระดับ คือ 1 = ต่ำกว่า 21 ปี, 2 = 21-30 ปี, 3 = 31-40 ปี, 4 = 41-50 ปี, 5 = 51-60 ปี และ 6 = 60 ปี ขึ้นไป ตัวแปรระดับ การศึกษามีระดับการวัด 7 ระดับ คือ 1 = ไม่ได้เรียนหนังสือ, 2 = ประถมศึกษา, 3 = มัธยมศึกษา ตอนต้น, 4 = มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., 5 = อนุปริญญา/ปวส., 6 =ปริญญาตรี และ 7 = สูงกว่า ปริญญาตรี ตัวแปรรายได้ของครอบครัวมีระดับการวัด 7 ระดับ คือ 1 = ต่ำกว่า 5,000 บาท, 2 = 5,001-10,000 บาท, 3 = 10,001-15,000 บาท, 4 = 15,001-20,000 บาท, 5 = 20,001-25,000 บาท, 6 = 25,001-30,000 บาท และ 7 = 30,000 บาท ขึ้นไป แต่ในการวิจัยครั้งนี้อนุโลมให้ตัวแปร เหล่านี้เป็นตัวแปรในระดับมาตราช่วง (interval scale)

สำหรับปัจจัยความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัด การศึกษา ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 6 ตัวแปร ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตร ประมาณค่า 6 ระดับ คือ 0 = ไม่ทราบ, 1 = ไม่เคยเกิดขึ้น, 2 = เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง, 3 = เกิดขึ้นบ้าง เป็นบางครั้ง, 4 = เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง และ 5 = เกิดขึ้นเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยความต้องการจำเป็นของ การร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาในโมเดลเชิงสาเหตุของความถี่ของการจำเป็น ของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ ระหว่าง 0.70 ถึง 1.75 โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การอาสาสมัคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.70 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจง ในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย และ ตัวแปรส่วนใหญ่มีโด่งการแจกแจงในลักษณะเตี้ยแบนกว่าโด่งปกติ (ค่าความโด่งน้อยกว่า 3) แสดงว่า ตัวแปรมีการกระจายของข้อมูลมาก ยกเว้นตัวแปรการติดต่อสื่อสารและการตัดสินใจ

ตารางที่ 4.25 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ของปัจจัยความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

ตัวแปร	Mean	S.D.	Min	Max	Sk	Ku
การอบรมเลี้ยงดู	0.96	0.79	0.06	4.00	1.58	2.70
การติดต่อสื่อสาร	0.73	0.61	0.01	4.00	1.73	4.35
การอาสาสมัคร	1.75	1.33	0.05	4.00	0.37	-1.33
การเรียนรู้ที่บ้าน	0.88	1.05	0.00	4.00	1.55	1.62
การตัดสินใจ	0.70	0.97	0.00	4.00	1.84	3.04
การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน	1.21	1.17	0.00	4.00	0.98	-0.19

หมายเหตุ N=440

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ที่จะใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .01$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง $-.212$ ถึง $.678$ โดยคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ระดับการศึกษา (EDU) และช่วงชั้นของผู้เรียน ส่วนคู่ที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุด คือ การอบรมเลี้ยงดู (PARENT) และการติดต่อสื่อสาร (COMMU) สำหรับค่าสถิติอื่นๆ ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสม ได้แก่ ค่าดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (KMO) และค่าสถิติของ Bartlett พบว่า ค่าดัชนีไคเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน มีค่าเท่ากับ $.771$ แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันดีมาก นอกจากนี้ยังพิจารณาได้จากค่า Bartlett's test of sphericity มีค่าเท่ากับ 1775.981 ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ $.000$ ($p = .000$) แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมตริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (KMO) และค่า Bartlett's test of sphericity ของตัวแปร

ตัวแปร	PARENT	COMMU	VOLUN	LEARN	DECISION	COLLAB	SEX	AGE	RELATION	STATUS	OCCU	EDU	INCOME	STAGE
PARENT	1.000													
COMMU	0.678**	1.000												
VOLUN	0.515**	0.487**	1.000											
LEARN	0.610**	0.660**	0.517**	1.000										
DECISION	0.335**	0.497**	0.528**	0.505**	1.000									
COLLAB	0.503**	0.569**	0.614**	0.612**	0.483**	1.000								
SEX	0.013	-0.039	-0.082	-0.050	-0.063	-0.009	1.000							
AGE	0.030	0.002	0.020	0.068	-0.034	-0.016	-0.132**	1.000						
RELATION	0.085	0.087	0.113*	0.099*	0.138**	0.096*	-0.121*	0.040	1.000					
STATUS	0.030	0.009	0.100*	0.010	0.065	0.067	-0.172**	0.075	0.464*	1.000				
OCCU	0.029	0.051	0.043	0.038	0.060	0.014	-0.067	0.008	0.042	-0.027	1.000			
EDU	0.123**	0.023	0.063	0.074	-0.066	0.062	-0.100*	0.111*	0.033	0.084	0.013	1.000		
INCOME	0.106*	-0.018	0.011	0.010	-0.124**	0.039	-0.093	0.180**	0.093	0.167**	0.131**	0.634**	1.000	
STAGE	-0.114*	0.019	-0.134**	-0.012	-0.098*	-0.045	0.025	-0.012	-0.094**	-0.154**	0.024	-0.212**	-0.159**	1.000
Mean	0.96	0.73	1.75	0.88	0.70	1.21	0.69	3.62	0.86	0.80	0.32	4.57	4.49	2.46
S.D.	0.79	0.61	1.33	1.05	0.97	1.17	0.46	0.89	0.34	0.40	0.47	1.66	2.08	1.10
KMO Measure of sampling Adequacy = .771 Bartlett's test of sphericity Approx. Chi-Square = 1775.981 p=.000 df= 91														

หมายเหตุ ** p<.01 * p<.05

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) โดยมีตัวแปรความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) เป็นตัวแปรแฝงภายใน ตัวแปรภูมิหลังของผู้ปกครอง (BACKGRND) และตัวแปรช่วงชั้นของผู้เรียน (STAGE) เป็นตัวแปรแฝงภายนอก รวมตัวแปรที่สังเกตได้เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาทั้งหมด 14 ตัวแปร ดังมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) พบว่า ค่า $\chi^2 = 19.37$ ค่า $P = 0.99756$ ค่าองศาอิสระเท่ากับ 40 ค่าไค-สแควร์ไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ความกลมกลืนนี้ยังเห็นได้ชัดจากดัชนีวัดความกลมกลืน $GFI = 0.99$ กับดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว $AGFI = 0.98$ ซึ่งเข้าใกล้ 1 และดัชนีกำลังสองของเศษที่เหลือ $RMR = 0.022$ มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ภายใน ซึ่งประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดู (PARENT) การติดต่อสื่อสาร (COMMU) การอาสาสมัคร (VOLUN) การเรียนรู้ที่บ้าน (LEARN) การตัดสินใจ (DECISION) และการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน (COLLAB) มีค่าเท่ากับ 0.55, 0.49, 0.98, 0.86, 0.59 และ 0.88 ตามลำดับ และมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกตัววัดจากค่า R^2 ซึ่งบอกความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรภายนอกแฝงทั้งสองตัวแปรมีค่าตั้งแต่ 0.01-0.77 พบว่าตัวแปรความสัมพันธ์กับนักเรียน มีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.77 ค่า R^2 ของตัวแปรสังเกตได้ภายในของปัจจัยความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) มีค่าตั้งแต่ 0.38-0.68 โดยตัวแปรการเรียนรู้ที่บ้าน (LEARN) มีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.68 รองลงมาคือตัวแปรการติดต่อสื่อสาร (COMMU) เท่ากับ 0.64 ตัวแปรการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน (COLLAB) เท่ากับ 0.56 ตัวแปรการอาสาสมัคร (VOLUN) เท่ากับ 0.55 ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู (PARENT) เท่ากับ 0.48 และตัวแปรการตัดสินใจ (DECISION) เท่ากับ 0.38

เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อปัจจัยความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) ในตารางที่ 4.27 พบว่า ปัจจัยภูมิหลังของผู้ปกครอง (BACKGRND) มีอิทธิพลทางลบต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.06 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกต

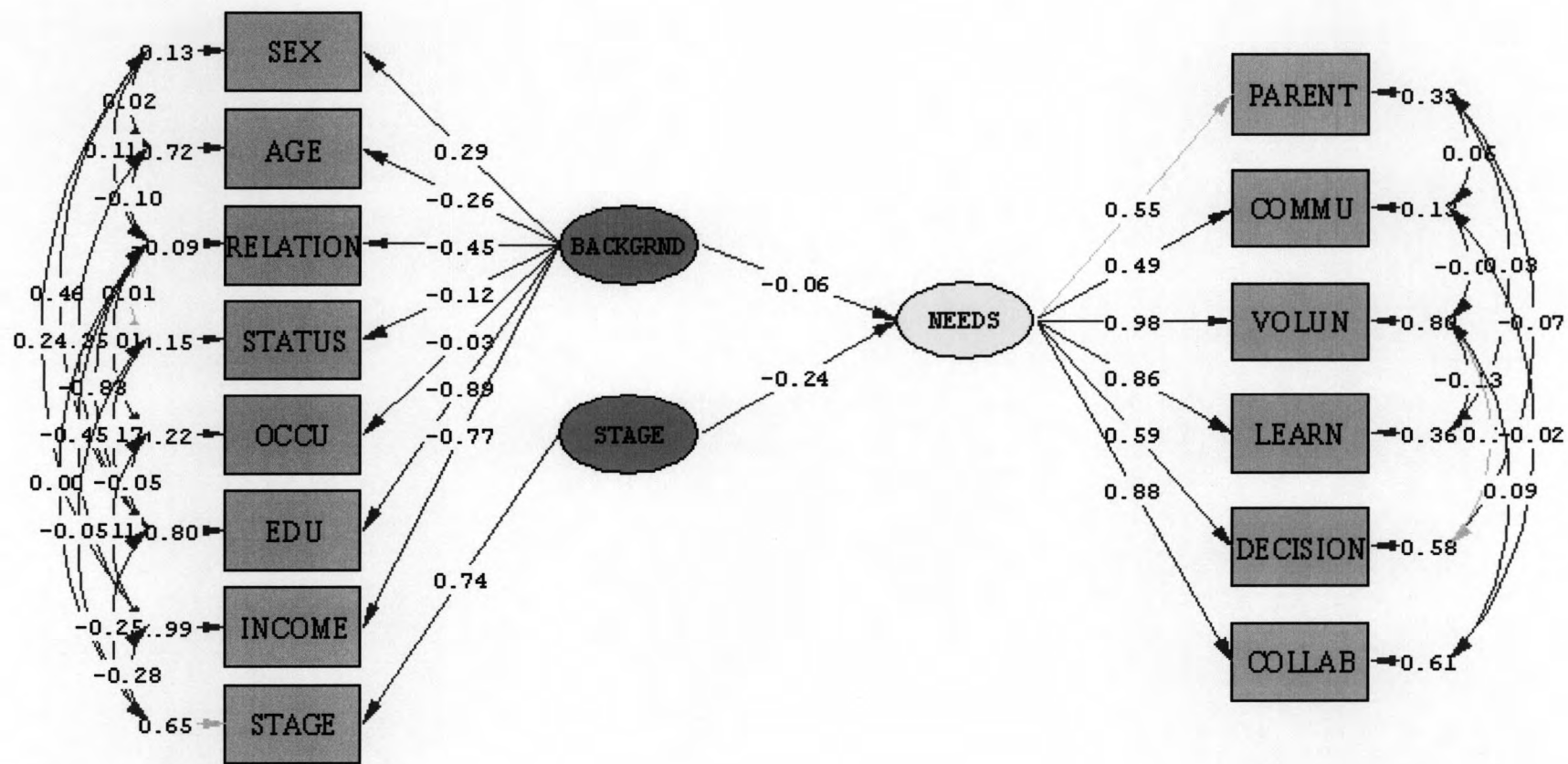
ได้ของตัวแปรแฝงภายนอก (BACKGRND) ทุกตัวมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นตัวแปรอาชีพ (OCCU) กล่าวคือ ผู้ปกครองที่เป็นเพศชายมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้ปกครองเพศหญิง ผู้ปกครองที่มีอายุมากมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอายุน้อย ผู้ปกครองที่เป็นบิดา-มารดาของนักเรียนมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้ปกครองที่เป็นญาติของนักเรียน ผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกันมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสที่ไม่ใช่สมรสอยู่ด้วยกัน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ และผู้ปกครองที่มีรายได้สูงมีความต้องการจำเป็นสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำ เมื่อพิจารณาปัจจัยช่วงชั้นของผู้เรียน (STAGE) พบว่า ตัวแปรช่วงชั้นของผู้เรียนมีอิทธิพลทางลบต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.24 โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอก (STAGE) มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่สูงขึ้น ผู้ปกครองจะมีความต้องการจำเป็นสูงขึ้น โดยมีค่า R^2 structural equation เท่ากับ 0.07 แสดงว่า ปัจจัยภูมิลักษณ์ของผู้ปกครองและปัจจัยช่วงชั้นของผู้เรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมในปัจจัยความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) ได้ร้อยละ 7

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความต้องการจำเป็นของเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) สามารถสรุปความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรในโมเดลได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา (NEEDS) มากที่สุด คือ ช่วงชั้นของผู้เรียน (STAGE) รองลงมาคือ ภูมิลักษณ์ของผู้ปกครอง (BACKGRND) ดังแสดงในตารางที่ 4.27 และแผนภาพที่ 4.3

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

ตัวแปรสาเหตุ				t
	GA	SE	t	
BACKGRND	-0.06	.03		-1.96*
STAGE	-0.24	.09		-2.73**
ตัวแปรสังเกตได้ภายนอก				ความเที่ยง
	LX	SE	t	
SEX	0.29	.09	3.28**	.39
AGE	-0.26	.08	-3.40**	.09
RELATION	-0.45	.11	-4.11**	.77
STATUS	-0.45	.11	-4.11**	.09
OCCU	-0.03	.03	-1.05	.01
EDU	-0.89	.38	-4.99**	.69
INCOME	-0.77	.24	-4.94**	.31
STAGE	0.74	.05	13.64**	.46
ตัวแปรสังเกตได้ภายใน				ความเที่ยง
	LY	SE	t	
PARENT	0.55	-	-	.48
COMMU	0.49	.04	12.14**	.64
VOLUN	0.98	.11	9.28**	.55
LEARN	0.86	.06	13.97**	.68
DECISION	0.59	.06	10.53**	.38
COLLAB	0.88	.09	10.28**	.56
สมการโครงสร้างตัวแปร NEEDS				.07
chi-square=19.37, df=40, P=0.99756, GFI=0.99, AGFI=0.98, RMR=0.022				

Chi-Square=19.37, df=40, P-value=0.99756, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ 4.3 โมเดลเชิงสาเหตุของความต้อการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาคำถามความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้ปกครอง เพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาคำถามความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาใน 6 ด้าน คือ การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสื่อสาร การอาสาสมัคร การเรียนรู้ที่บ้าน การตัดสินใจ และการร่วมมือร่วมพลังกับชุมชน ทำให้ได้แนวทางดังนี้

5.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดู

แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาคำถามความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ การฝึกอบรม การจัดทำคู่มือรักพ่อแม่ ความรักและความใกล้ชิดจากครูและผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้าน การมีระบบครูที่ปรึกษาที่ดี การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก และการใช้หลักพระพุทธศาสนา

5.1.1 การฝึกอบรม

ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานนั้นควรมีการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดูบุตรหลานเป็นสิ่งที่โรงเรียนเป็นอันดับแรก เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุ และสามารถเลี้ยงดูบุตรหลานได้อย่างถูกต้องวิธี

“ก็จะมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ซึ่งวิทยากรก็คือนักจิตวิทยาหรือบางทีก็เป็นหัวหน้าระดับ อาจารย์แนะแนว จะมาพูดถึงเรื่องของจิตวิทยาวัยรุ่น แล้วก็เรื่องพฤติกรรมของนักเรียนที่ยังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้ เพื่อที่จะให้ผู้ปกครองช่วยกันดูแล ให้รู้ว่าปกติพื้นฐานของเด็กในแต่ละช่วงเป็นยังไง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

“ในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูนะคะ ก็อยากจะให้โรงเรียนกับครอบครัวร่วมกัน เริ่มตั้งแต่การให้ความรู้ในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของครอบครัวหรือพ่อแม่ผู้ปกครองในการที่จะเลี้ยงดูลูก มีความรู้ในด้านสุขภาพอนามัยต่างๆ ให้เค้าได้มีความรู้ซะก่อน จะได้ทำได้อย่างมีคุณภาพ อย่างยกตัวอย่างตัวเอง พอเราเป็นพ่อแม่มือใหม่ เราก็อังทำอะไรไม่ถูกเหมือนกัน ก็ต้องใช้ศึกษาจากตำรา หรือไม่ก็จากการพูดคุยสอบถามจากเพื่อนบ้าง ผู้ใหญ่บ้าง ถ้าโรงเรียนได้เข้ามามีส่วนตรงนี้ ก็จะทำให้การอบรมเลี้ยงดูมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญ 5)

“พ่อแม่บางคนเค้าเลี้ยงลูกแบบ เค้าไม่ค่อยมีหลักในการเลี้ยงดูสักเท่าไร ก็คือเค้าจะเลี้ยงไปตามเท่าที่เค้าเคยมีประสบการณ์ อย่างเช่น ช่วงวัยเด็กเค้าเคยได้รับการเลี้ยงดูมายังไง เค้าก็จะเลี้ยงดูแบบนั้น ซึ่งในภาวะปัจจุบันเนี่ยเหตุการณ์มันเปลี่ยนไป เค้าจะเอาแนวคิดเก่าๆมาเลี้ยง บางอย่างมันก็ใช้ไม่ได้ ต้องปรับเปลี่ยนไป ตรงนี้โรงเรียนก็ควรจะมีส่วนที่ให้ความรู้ในเรื่องนี้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

“ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในเรื่องของการเลี้ยงดูบุตร เช่น ไม่ไปเร่งรัดเด็กเกี่ยวกับเรื่องของพัฒนาการของการเรียนรู้ ให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าการที่เอานักเรียนมาเรียนที่นี่ การเรียนรู้นั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้น ผู้ปกครองจะมาเร่งรัดให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เหมือนโรงเรียนเอกชนทั่วไป เป็นการฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ก็จะทำให้เด็กเกิดภาวะความกดดัน ก็จะส่งผลเสียต่อบุคลิกภาพ”

(ผู้ปกครอง 7)

นอกจากจะให้ความรู้แก่ผู้ปกครองแล้ว การให้ความรู้แก่เด็กโดยตรงก็มีส่วนช่วยทำให้เด็กดีขึ้นได้

“พอดีที่โรงเรียนนะคะ แต่ก่อนเด็กเกเรมากเลย ดิฉันก็บอกครูใหญ่ว่า ครูใหญ่คะ ครูใหญ่ลองพูดกับเด็กหน้าแถวทุกวันสิคะ เดี่ยวเด็กมันก็จะเรียบร้อยขึ้น ครูใหญ่ก็เริ่มพูด สัปดาห์ละ 3 วันบ้าง 4 วันบ้าง ครูใหญ่ก็พูดเรื่องระเบียบ เรื่องความรักพ่อแม่ เดี่ยวนี้เด็กดีขึ้น ดีขึ้นกว่าเมื่อก่อนเยอะเลย คือต้องพูดบ่อยๆ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 3)

5.1.2 จัดทำคู่มือรักพ่อแม่

ผู้เชี่ยวชาญบางท่านเห็นว่า จากสภาพครอบครัวในปัจจุบันที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูก ทำให้พฤติกรรมของเด็กในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป จึงควรมีการจัดทำคู่มือรักพ่อแม่ขึ้น เพื่อให้เด็กได้ศึกษาด้วยตนเอง

“แต่ว่าเดี๋ยวนี้ที่เราจะต้องมา present กันในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเพราะอะไร เพราะว่าเดี๋ยวนี้พฤติกรรมเด็กมันชักเริ่มเบี่ยงเบนรีปาว ถ้าเป็นเพราะเริ่มเบี่ยงเบน สงสัยเราจะต้องเริ่มใช้แบบนี้แล้ววียัง คือเลี้ยงจนกระทั่งต้องมีคู่มือรักพ่อแม่ว่าทำยังไงกันแล้วเดี๋ยวนี้ ก็เลยบอกว่าเด็กรุ่นใหม่วิธีการอบรมเลี้ยงดูต้องให้อ่านคู่มือรักพ่อแม่”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

5.1.3 ความรักและความใกล้ชิดจากครูและผู้ปกครอง

ความรักและความใกล้ชิดเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กนักเรียนที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ถ้าเขาเกิดความรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับความรักหรือความเอาใจใส่จากพ่อแม่ผู้ปกครองหรือครู ก็จะทำให้เขากลายเป็นเด็กที่มีปัญหา

“ความใกล้ชิดนักเรียนนี้สำคัญมาก บางครั้งนักเรียนจะไม่เล่าอะไรให้ผู้ปกครองฟังเลย แต่จะเล่าให้ครูฟัง สิ่งสำคัญคือ เราจะต้องใช้ความรักและความจริงกับเด็ก เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“คือสรุปว่า ถ้าทราบไตที่พ่อแม่ลูกไม่ได้มานั่งคุยกัน มันก็ไม่มีวิธีไหนช่วยได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“ทุกวันนี้ที่เด็กมีปัญหาเหมือนกับจะก้าวร้าว เราพบว่าหนึ่ง สภาพผู้ปกครองหาเข้ากินค่า ไม่มีเวลาดูแล เด็กก็ดูแลตัวเองตามยถากรรม สรุปแล้วก็คือไม่ว่าจะการอบรมเลี้ยงดูแบบไหนก็ตาม ถ้าผู้ปกครองไม่มีเวลาใกล้ชิดลูก มันเสร็จทุกที่แหละ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“เราต้องเอาใจใส่ลูกเราอะ เราอยากให้ลูกเรารักเรียน ตรงนี้ผู้ปกครองต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย เพราะถ้าหากว่าเราปล่อยลูก เด็กก็จะเกเร จะปล่อยให้เป็นที่ของโรงเรียนฝ่ายเดียวก็ไม่ได้ ต้องช่วยกันทั้งสองฝ่าย ถ้าเราไม่เอาใจใส่ลูก ลูกก็จะเตลิดเปิดเปิงไปเลย”

(ผู้ปกครอง 4)

5.1.4 การเยี่ยมบ้าน

กิจกรรมการเยี่ยมบ้านจะช่วยให้ครูได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน ทำให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น และสามารถให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวของนักเรียนที่มีปัญหาได้

“เยี่ยมบ้านก็มีค่ะ คือครูประจำชั้นทุกคนจะไปเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยมีเป้าหมายคือ 100% แต่จะมีครูบางท่านที่ไม่สามารถไปเยี่ยมได้ 100% ก็จะเจาะกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเด็กที่มีปัญหา ก็จะไปพูดคุยกันนะคะ ว่าเด็กมีปัญหาอย่างไร แล้วจะช่วยกันยังไง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

“ก็ปัญหาที่เกิดขึ้นมันก็อย่างที่บอก ครูต้องไปเยี่ยมบ้าน เพราะว่าเรียกเค้ามา เค้าก็บอกว่าหาเข้ากินค่า ไม่มีเวลามา”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“โครงการที่เห็นหลายๆโรงเรียนทำ แล้วทำได้สำเร็จนะคะ ก็คือโครงการเยี่ยมบ้าน คือจะไปเก็บข้อมูลทุกอย่างเลย ตั้งแต่สภาพความเป็นอยู่ของเค้า สภาพฐานะทางเศรษฐกิจ หรือการจะให้ช่วยเหลือเรื่องทุน หลายๆโรงเรียนทำได้ดีมาก คือเยี่ยมได้ 100% เลยคะ จะมีบางที่เราไม่มีโอกาสได้ไปก็จะได้เห็นจากภาพถ่ายบ้าน พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นยังไง ก็ช่วยได้เยอะ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 5)

5.1.5 ระบบครูที่ปรึกษาที่ดี

เมื่อเด็กอยู่ที่โรงเรียน ครูที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าครูท่านอื่น ดังนั้นการมีระบบครูที่ปรึกษาที่ดี จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนได้

“คนที่จะต้องมีบทบาทสำคัญในโรงเรียนก็คือครูที่ปรึกษา เพราะฉะนั้นเราก็จะพยายามทำระบบครูที่ปรึกษาให้เข้มแข็ง แล้วเราก็พบว่า ถ้าครูที่ปรึกษาไม่เอาใจใส่ดูแล ส่วนใหญ่เด็กก็จะออกกลางคันหรือมีปัญหาท้อง ปัญหาอะไรต่างๆมากมายตามมา ซึ่งถ้าครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญและดูแลใกล้ชิด แล้วก็มี การติดต่อกับผู้ปกครอง ก็จะช่วยตรงนี้ได้มาก แม้ว่าบางที่ผู้ปกครองอาจจะไม่สนใจที่จะคุยกันหรือว่าไม่มีวุฒิการศึกษาอะไรต่างๆ อันนี้ก็เป็นปัญหาที่ช่วยได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 5)

5.1.6 การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก

การเรียนรู้ของเด็กนักเรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาจากตำราหรือได้รับจากการอบรมเท่านั้น การเห็นแบบอย่างที่ดีจากพ่อแม่ผู้ปกครองและครู ก็จะช่วยให้เขาลอกเลียนแบบในสิ่งที่ดีและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมออกมา

“คือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการกระทำของพ่อแม่ ไม่มีความรู้ก็ได้ แต่สอนโดยการกระทำเป็นตัวอย่าง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูก ยิ่งสมัยนี้ พ่อแม่เนี่ยสำคัญที่สุด คุณครูเค้าก็จะสอนเฉพาะในโรงเรียน แต่พอเค้าออกนอกโรงเรียนมาแล้ว เราก็ต้องเป็นโรงเรียนที่สองของลูก”

(ผู้ปกครอง 4)

5.1.7 การใช้หลักพระพุทธศาสนา

การใช้พระพุทธศาสนาเข้ามาช่วยในการขัดเกลาจิตใจให้กับเด็กเป็นสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า เป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีได้

“ในวันศุกร์เราก็จะใช้เวลาประมาณชั่วโมง ชั่วโมงกว่าให้เด็กนั่งสมาธิก่อนกลับบ้าน ก็จะทำให้เด็กไปนั่งที่โบสถ์บ้าง นั่งที่โรงเรียนบ้าง พอนั่งเสร็จเราก็จะประชาสัมพันธ์ให้เด็กมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ บางทีก็มีพระที่วัดมาพูดให้เด็กฟังเรื่องพระคุณแม่ ก็ได้ผลขึ้นเยอะ

(ผู้เชี่ยวชาญ 3)

“เราจัดกิจกรรมเข้าค่ายพุทธบุตร เอาพระพุทธศาสนา来帮助กล่อมเกลาจิตใจ บางทีเราก็เชิญพระมาให้ความรู้เกี่ยวกับศีลธรรม จริยธรรม”

(ผู้ปกครอง 6)

5.2 การติดต่อสื่อสาร

แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การติดต่อสื่อสารด้วยวิธีที่หลากหลาย การพัฒนาและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา การทำงานอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ คุณภาพที่ดีของครู การต้อนรับอย่างดี และการจัดทำข้อมูลของครูและผู้ปกครอง

5.2.1 การติดต่อสื่อสารด้วยวิธีที่หลากหลาย

ผู้ปกครองแต่ละคนก็จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ทั้งลักษณะอาชีพการทำงานและความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้ผู้ปกครองแต่ละคนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน ดังนั้นทางโรงเรียนควรใช้วิธีการติดต่อสื่อสารที่หลากหลายเพื่อให้ผู้ปกครองได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนที่โรงเรียนและข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียนมากขึ้น

“ที่โรงเรียนจะมีทั้งจดหมาย มีทั้งรายการคุยกับคุณครู ปฐมนิเทศก่อน คือเรามีหมดใน สมมติว่าถ้าเรามีปัญหา เราก็จะเชิญเป็นรายบุคคลก็มี หรือผู้ปกครองอยากจะพบเรา โทรศัพท มาถึงเราก็ได้ และอาจจะเป็นไปได้ว่าเขียนมาในจดหมาย ในสมุดการบ้านว่าวันนี้ดิฉันขอมาพบ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“โดยมากจะโทรศัพทไปก็กรณีที่เด็กมีปัญหา เช่น เด็กมาสาย เด็กขาดเรียนบ่อย เด็กมี ปัญหาเรื่องการสอบซ่อมยังไม่ผ่าน อะไรยังงี้คะ ทางครูก็จะโทรศัพทไปคุยกับผู้ปกครอง บางทีก็จะ เชิญผู้ปกครองมาพบที่โรงเรียน มาคุยกันอีกทีหนึ่ง นอกจากนี้โรงเรียนก็จะมีวารสารให้ภาคเรียนละ 2 ฉบับ เกี่ยวกับเรื่องความรู้ทั่วไปที่ผู้ปกครองควรทราบ แล้วก็แจ้งให้ผู้ปกครองรู้ว่าช่วงนี้โรงเรียนมี กิจกรรมอะไรบ้าง ก่อนเปิดเทอมก็จะมีการประชุมเครือข่าย คือเด็กห้องไหน ผู้ปกครองห้องนั้น ก็จะ ไปรวมกันที่ห้องในสายชั้นนั้น แล้วก็ตัดสินใจกันว่าเอาอย่างไร”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

“โรงเรียนนะคะ เค้าจะจัดเป็นวารสารเล่มเล็กๆคะ เราก็จะเขียนไปว่าโรงเรียนจัดกิจกรรม อะไรบ้าง วันนี้ สัปดาห์นี้มีอะไร ก็จะทำให้ผู้ปกครองไป วารสารก็จะออกประมาณเดือนละครั้ง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 3)

“พวกเด็กเกรงก็จะมีสมุดอยู่เล่มหนึ่ง ไม่ว่าจะทุกเรื่อง จะจดรายการไปแล้วครูก็เซ็นชื่อ ผู้ปกครองก็รับรู้ เซ็นรับทราบกลับมา คล้ายๆสมุดจดการบ้านเหมือนเมื่อก่อนนี้ที่เค้ามี่ เสร็จแล้ว อันไหนมีรายการพิเศษ เราก็จะมีจดหมายข่าว อันนี้โรงเรียนก็จะออกทั้งโรงเรียนเลย”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“คือเหมือนกับครูต้องสร้างช่องทางที่เยอะๆ พ่อแม่บางคนอาจจะสะดวกที่จะคุยทาง โทรศัพท บางคนก็จะสะดวกที่จะมาพบด้วยตนเอง เวลามีปัญหาอยากจะคุยกับครู ก็จะออกมาใน ลักษณะนั้น อย่างที่เขียนมาในหนังสือการบ้าน ก็จะเป็นการสื่อสารได้อีกทางหนึ่ง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.2.2 การพัฒนาและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา

การติดต่อสื่อสารในบางครั้งอาจมีปัญหาเกิดขึ้น ผู้ปกครองอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่โรงเรียน ส่งไปให้ เนื่องจากผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำ จึงทำให้ไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ ทาง โรงเรียนจึงควรมีการพัฒนาและปรับปรุงการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา

“ของอาจารย์มีปัญหาตรงที่ว่าถึงจะทำเป็นตำรา ผู้ปกครองก็ไม่อ่านเพราะอ่านหนังสือ ไม่ได้ ก็อาจจะเป็นไปได้ว่าเชิญมาพบบ้างเป็นบางครั้งบางคราว”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“แล้วก็ในเรื่องของการใช้จดหมายหรือที่จะให้พ่อแม่ผู้ปกครองเขียนก็จะมีบางส่วนที่ผู้ปกครองเขียนหนังสือไม่ได้ ครูที่โรงเรียนเค้าก็จะใช้วิธีให้เด็กอ่านให้ฟัง แล้วเค้ามีความคิดเห็นอย่างไรก็ให้เด็กเขียนมา ก็คือเอาความคิดเห็นของผู้ปกครอง แต่ว่าเด็กเป็นคนเขียนแทน ก็อาจจะเป็นแนวทางหนึ่ง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

การติดต่อสื่อสารที่ดีควรเป็นการสื่อสารสองทางจากโรงเรียนไปบ้าน และจากบ้านมาโรงเรียน แต่ปัญหาที่พบก็คือ ส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อสื่อสารทางเดียวจากโรงเรียนไปบ้าน ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียน และสิ่งที่ครอบครัวอยากจะให้โรงเรียนช่วยเหลือ ก็จะช่วยให้ทางโรงเรียนเข้าใจครอบครัวมากยิ่งขึ้น

“ก็ในหนังสือนอกจากจะมีคอลัมน์ที่โรงเรียนเขียนถึงผู้ปกครองแล้ว มันก็จะมีคอลัมน์ให้ผู้ปกครองเสนอความคิดเห็น มีปัญหาอะไรก็ถามตอบกันก็ได้ มันก็จะช่วยส่งข่าวได้เหมือนกัน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

ปัญหาที่สำคัญของการติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการประชุมก็คือ ผู้ปกครองเข้าร่วมการประชุมน้อย ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรหาแนวทางแก้ไขโดยอาจจะจัดให้มีการประชุมในวันหยุดงานของผู้ปกครอง ก็จะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถเข้าร่วมประชุมได้มากขึ้น

“ปีนี้เป็นปีที่ผู้ปกครองให้ความร่วมมือดีขึ้นกว่าทุกครั้ง เพราะว่าเราหาจุดเจอว่ามันควรจะในวันหยุดของเค้าด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

“ก็คือจะต้องจัดนัดพบผู้ปกครองในวันหยุด วันที่เค้าว่าง ซึ่งวันหยุดที่เค้าว่างของแต่ละครอบครัวก็คือวันอาทิตย์ ส่วนใหญ่ก็จะนัดวันอาทิตย์”

(ผู้ปกครอง 5)

“เพราะฉะนั้นผมจึงเลือกประชุมวันอาทิตย์ ผมบอกคุณไม่มีเวลาใช้มัย ผมแก่ ผมไม่ประชุมวันธรรมดา ไม่ประชุมวันเสาร์ ผมประชุมวันอาทิตย์ เพราะวันอาทิตย์ แน่นนอนคุณต้องหยุด อ้างว่าไม่มีเวลาเนี่ย ผมขอเวลาคุณสัก 2 ชั่วโมง 9 โมงเช้าถึง 11 โมง ช่วงนี้ ได้มัย เค้าบอกว่าได้”

(ผู้ปกครอง 6)

5.2.3 การทำงานอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

โรงเรียนควรมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองในทุกขณะ ถึงแม้ว่าในบางครั้งจะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม แต่ผู้ปกครองอาจเข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนได้ และสิ่งที่สำคัญก็คือ โรงเรียนควรทำงานอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

“การติดต่อระหว่างโรงเรียนกับที่บ้าน ควรจะติดต่ออย่างจริงจัง สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะมีความเห็นเล็กน้อย ก็ควรจะติดต่อ เพราะตอนเรากรอกประวัติ เราก็ให้เบอร์ไว้แล้ว ก็ติดต่อมานิดนึงว่า มีปัญหาเรื่องนี้นะ อะไรยงนี้ ก็คือต้องเน้นเรื่องการติดต่อสื่อสารให้ชัดเจน ให้ละเอียดมากขึ้น”

(ผู้ปกครอง 2)

“ต้องจัดกิจกรรมบ่อยๆ ให้เด็กกับผู้ปกครองเข้าร่วม ไม่ใช่มีอะไรก็แจ้งเป็นจดหมาย เพราะบางทีเด็กก็ไม่เอามาให้เรา แต่ถ้าแจ้งโดยโทรศัพท์มาโดยตรง แบบให้เข้าร่วมอย่างเป็นทางการ ถึงจะโอเค แต่ถ้าแบบไม่ค่อยเป็นทางการ เราจะรู้สึกว่ามันไปไม่ได้”

(ผู้ปกครอง 1)

5.2.4 บุคลิกภาพที่ดีของครู

การที่ครูมีบุคลิกภาพที่ดีก็มีส่วนช่วยให้ผู้ปกครองเกิดความไว้วางใจที่จะเข้ามาขอคำปรึกษาหรือเข้ามาพูดคุยกับทางโรงเรียนมากขึ้น

“บุคลิกภาพของครูก็สำคัญ อย่างเช่นท่านอาจารย์ทัศนีย์ อย่างนี้เป็นต้น จะเห็นว่าบุคลิกของท่านเป็นผู้ใหญ่ แล้วก็น่ารักอ่อนน้อม ก็จะมีส่วนทำให้ผู้ปกครองกล้าที่จะเข้ามาพูดคุยด้วย เด็กกล้าที่จะเข้ามาพูดคุยกับครูด้วย เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องของการสื่อสารมันก็จะง่ายขึ้น”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.2.5 การต้อนรับอย่างดี

ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการต้อนรับอย่างดี จะมีส่วนช่วยให้ผู้ปกครองมาเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนมากขึ้น

“เมื่อปี สองปีที่แล้วนะคะ เวลาจัดวันพ่อกับแม่ กิจกรรมทุกอย่าง พ่อแม่จะไม่ค่อยมาร่วม พอตอนหลังเราก็ลองจัดแบบใหม่ มีการเลี้ยงน้ำ เลี้ยงอย่างดี พอปีหลังๆมาเพียบเลย ไม่มีเก้าอี้ให้นั่งเลย เดียวนี้ก็ดีขึ้นเยอะ 80% จากเมื่อก่อน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 3)

5.2.6 การจัดทำข้อมูลของครูและผู้ปกครอง

สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้การติดต่อสื่อสารได้ผลก็คือ ครูจะต้องมีข้อมูลของผู้ปกครอง และผู้ปกครองก็ต้องมีข้อมูลของครู เพื่อให้การติดต่อสื่อสารระหว่างครูและผู้ปกครองมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

“แล้วอีกวิธีก็คือ จะใช้โทรศัพท์ ครูจะให้ผู้ปกครองเขียนเบอร์โทรศัพท์ไว้ตั้งแต่แรกเลย ผู้ปกครองทุกคนในห้องจะต้องมีเบอร์โทรศัพท์ของผู้ปกครองในห้องทุกคน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“ช่วงต้นปี โดยปกติโรงเรียนก็จะประชุมผู้ปกครอง ตรงนั้นน่าจะเป็นส่วนที่เราจะขอข้อมูลจากผู้ปกครองเอง เบอร์โทรติดต่อ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

“ควรมีข้อมูลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างครบถ้วน ข้อมูลส่วนตัวของเด็กถึงผู้ปกครอง เด็กก็ควรจะมีข้อมูลของคุณครูเพื่อให้ผู้ปกครองสามารถติดต่อได้ทุกขณะ ถ้ามีอะไรจะได้แจ้งหรือติดต่อสื่อสารกันได้”

(ผู้ปกครอง 2)

5.3 การอาสาสมัคร

แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการอาสาสมัคร ได้แก่ การวางแผนที่ดี การเปิดโอกาสของโรงเรียน การสำรวจความรู้ความสามารถของอาสาสมัคร และการจัดทำตารางเวลาการทำงานอาสาสมัครที่หลากหลาย

5.3.1 การวางแผนที่ดี

ก่อนที่โรงเรียนจะให้ผู้ปกครองเข้ามาช่วยเหลือ ทางโรงเรียนควรมีการวางแผนให้ดีเสียก่อนว่า ทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมใดบ้าง และต้องการให้ผู้ปกครองเข้ามาช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

“หลักสำคัญคือ โรงเรียนต้องเขียนโปรแกรมว่าปีนี้จะทำอะไร ต้องการความร่วมมือจากผู้ปกครองด้านไหนบ้าง แล้วก็ list มา ออกแบบสอบถามว่าคนไหนช่วยได้ แล้วก็มาประชุมกันอีกทีว่าปีนี้จะเอาอย่างไร เทอมนี้รูปแบบนี้นะ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“แนวทางที่มองก็คือว่า อันที่หนึ่งเลยก็คือ คุณต้องวางแผนก่อนเปิดเรียนว่ามีกิจกรรมใดบ้างที่คุณจะดำเนินการ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.3.2 การเปิดโอกาสของโรงเรียน

การเปิดโอกาสของโรงเรียนในการให้ผู้ปกครองเข้ามาช่วยเหลือโรงเรียน จะช่วยให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการเป็นอาสาสมัครมากขึ้น

“อย่างแห่เทียนพรรษา ดอกไม้มาเพียบเลย บางที่เราทำไม่ทัน ก็ขอให้ผู้ปกครองมาช่วย ก็มากันเต็มเลย แต่ก่อนเราไม่เคยเปิดโอกาสแบบนี้ เราจะพยายามทำอะไรด้วยตนเอง เป็นการฝึก แต่พอเราเปิดโอกาสเท่านั้นแหละ มันเสร็จก่อนเวลา สวยด้วย แล้วได้ใจอีกต่างหาก เค้ารู้สึกว่เค้ามีความสำคัญ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

5.3.3 การสำรวจความรู้ความสามารถของอาสาสมัคร

การที่โรงเรียนทราบข้อมูลของอาสาสมัครว่ามีความรู้ความสามารถในเรื่องใดบ้าง ก็จะช่วยโรงเรียนจัดกิจกรรมได้สอดคล้องและเหมาะสมกับประสิทธิภาพที่มีอยู่ของอาสาสมัคร

“ที่สำคัญก็คือ อาจารย์จะต้องมีข้อมูลของผู้ปกครองอยู่ในมือก่อน ว่าผู้ปกครองคนไหนอาชีพอะไร ช่วยอะไรได้ คนนี้ถนัดอะไร ช่วยอะไรได้ อาจารย์จะต้องเสาะหาไปสักพักนึงว่ามีอะไร

ซึ่งของเราเนี่ย เราจะสอบถาม ว่าแต่ละคนมีความสามารถอะไร จะสามารถช่วยอะไรเราได้บ้าง เช่น แม่เป็นพยาบาล พอเราเปิดชมรมบีบ ก็จะมีชมรมคุณหมอน้อยตัวจิ๋ว ฟันแสนแข็งแรง หรือจะมีผู้ปกครองบางท่านก็จะเก่ง อย่างหมากล้อมเนี่ย โรงเรียนเราก็อำ เพราะฉะนั้นผู้ปกครองช่วยได้เยอะ แม้กระทั่งการเดินรำ ผู้ปกครองบางคนเก่ง เป็นครูสอนเดินรำ เค้าก็จะมาสอนให้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“แต่ก่อนที่คุณจะดำเนินการ คุณต้องรู้ก่อนว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะเข้ามาอาสาสมัคร เค้ามีความสามารถในเรื่องนั้นรึป่าว ถ้าคุณจะทำกิจกรรมนี้ แต่พ่อแม่เค้าไม่สามารถมันก็ไม่ work แล้วก็ความพร้อมของพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.3.4 การจัดทำตารางเวลาการทำงานอาสาสมัครที่หลากหลาย

ผู้ปกครองแต่ละคนมีลักษณะอาชีพการทำงานที่แตกต่างกัน ทำให้เวลาว่างของผู้ปกครองแต่ละคนไม่ตรงกัน ดังนั้นโรงเรียนจึงควรจัดทำตารางเวลาการเป็นอาสาสมัครให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถเข้ามาเป็นอาสาสมัครช่วยงานโรงเรียนได้มากขึ้น

“คือถ้าบางท่านจะว่างเสาร์อาทิตย์ แต่บางท่านเนี่ยเสาร์อาทิตย์จะไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นควรกำหนดช่วงเวลาให้มันสอดคล้องกับเวลาว่างของผู้ปกครองด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.4 การเรียนรู้ที่บ้าน

แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ได้แก่ การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและการออกแบบกิจกรรมให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน

5.4.1 การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

โรงเรียนควรให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองว่าการเรียนรู้ที่บ้านสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ไม่จำเป็นต้องเป็นการเรียนรู้ในลักษณะทางวิชาการเท่านั้น แต่กิจกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การทำงานบ้าน ก็สามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้

“ถ้าเราจะมองในแง่ว่าสิ่งที่เป็นงานบ้านนี่เป็นการเรียนรู้ ก็น่าจะ让孩子ได้มีส่วนร่วมเรียนรู้ร่วมกันที่บ้านบ้าง ทำไมเราจะต้องให้เค้าไปทำอะไรที่มันอยู่ข้างนอก เราเอาที่มันใกล้ตัวของเค้า”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

“การเรียนรู้ที่บ้าน ไม่จำเป็นต้องเป็นวิชาการ เป็นสิ่งในชีวิตประจำวัน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 1)

5.4.2 การออกแบบกิจกรรมให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน

โรงเรียนอาจจะมีการออกแบบการบ้านให้นักเรียนได้ทำร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

“แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความคิด ไอเดียของครูที่จะออกแบบกิจกรรมที่จะให้กิจกรรมสามัญพื้นฐานในบ้านเนี่ยก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ ยกตัวอย่างเช่น ครูที่สอนวิทยาศาสตร์ เค้กก็วางแผนเรื่องว่าจะทำยังไงให้เด็กกับผู้ปกครองเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พอดีช่วงนั้นเค้าสอนเกี่ยวกับเรื่องสารอาหาร เค้กก็เลยให้เด็กกับผู้ปกครองร่วมกันวิเคราะห์เมนูอาหารที่บ้านในแต่ละวันว่า วันนี้มีอะไรบ้าง แล้วอาหารในแต่ละอย่าง แต่ละมื้อ มีสารอาหารครบมั๊ย เค้กก็สามารถโยงไปถึงการเลี้ยงดูเด็กได้ว่าเค้าดูแลลูกเค้าให้ได้รับสารอาหารครบมั๊ย ก็ต่อเนื่องเกี่ยวโยงกันได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.5 การตัดสินใจ

แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการตัดสินใจ ได้แก่ การจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง การเป็นคณะกรรมการโรงเรียน และการเปิดโอกาสของโรงเรียน

5.5.1 การจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง

การมีเครือข่ายผู้ปกครองในโรงเรียน จะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถติดต่อประสานงานกันได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

“เรามีเครือข่ายผู้ปกครองนะ เราจะประชุมกันปีละ 2 ครั้ง ผู้ปกครองเค้าก็จะเข้ามาเสนอความคิดเห็น”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“ก็มี เช่น ที่โรงเรียนมีเด็กติดยา เค้กก็เชิญผู้ปกครองไปประชุมว่าให้ช่วยกันดูแลลูกหลานคือเวลามีปัญหาเค้าก็จะเรียกประชุม”

(ผู้ปกครอง 4)

5.5.2 การเป็นคณะกรรมการโรงเรียน

การให้ผู้ปกครองเข้ามาเป็นคณะกรรมการต่างๆ ในโรงเรียน จะช่วยให้ผู้ปกครองมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นของตนเองเพื่อช่วยพัฒนาโรงเรียนในด้านต่างๆ

“ส่วนหนึ่งก็อาจจะเข้ามาเป็นคณะกรรมการโรงเรียน เพื่อจะได้ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา”

(ผู้เชี่ยวชาญ 5)

“ตรงนี้นั้นจะมีเรื่องของคณะกรรมการสถานศึกษา ทั้งหมดของโรงเรียนจะมีองค์กรทั้งหมด 5 องค์กรหลัก องค์กรที่จะมาช่วยในเรื่องของการตัดสินใจ ก็จะเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งในความเป็นจริงเค้าก็จะกำหนดเลยว่าประกอบด้วยพระ องค์กรชุมชน เข้ามาร่วม แล้วก็ช่วยกันสร้างหลักสูตรขึ้นมา ซึ่งตรงนี้นางที่มันเป็นไปไม่ได้ที่จะให้เขาเข้ามาสร้าง เพราะว่าตัวหลักสูตรมันมีอยู่ มีแต่ทางโรงเรียนเนี่ยจะสร้างหลักสูตรขึ้นมา เสร็จแล้วจึงนำไปให้คณะกรรมการสถานศึกษาช่วยกันพิจารณา อันนี้เค้าก็จะมีการประชุมกันเดือนละหนเหมือนกัน คือตัดสินใจในเรื่องของหลักสูตรที่ใช้มาเนี่ยใช้ได้มั้ย ควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แล้วก็จะมีพวกสมาคมศิษย์เก่า มูลนิธิ สมาคมผู้ปกครองและครู แล้วก็เครือข่ายผู้ปกครอง ทั้งหมดมี 5 องค์กรหลัก แต่ตัวที่จะช่วยในเรื่องการตัดสินใจในเรื่องของการบริหาร ก็คือ คณะกรรมการสถานศึกษา อย่างเดียวเท่านั้นเอง นอกนั้นก็จะเป็นองค์กรช่วยเสริม ช่วยสนับสนุนอื่นๆ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

5.5.3 การเปิดโอกาสของโรงเรียน

การที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับโรงเรียน ไม่ว่าจะในเรื่องของการจัดทำหลักสูตรหรือการร่วมกันแก้ไขปัญหาของนักเรียน ก็จะทำให้ผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

“ตอนนี้โรงเรียนกำลังทำร่างระเบียบวัดผล ก็ให้ผู้ปกครองช่วยตัดสินใจว่าระเบียบนี้โอเคมั้ย เห็นด้วยมั้ย ถ้าไม่เห็นด้วยจะเปลี่ยนแปลงอะไร ตรงไหน ก็ให้โอกาสเค้าตัดสินใจ ถ้าเค้ายอมรับ ก็เอาตัวนั้นเป็นตัวจริงใช้ แต่ถ้าเค้าไม่ยอมรับ เราก็เปิดโอกาสให้เค้าเสนอความคิดเห็นมา นี่คือนี่ที่โรงเรียนทำอยู่”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“เช่น ที่โรงเรียนมีเด็กติดยา เค้าก็เชิญผู้ปกครองไปประชุมว่าให้ช่วยกันดูแลลูกหลาน คือเวลามีปัญหาเค้าก็จะเรียกประชุมให้ช่วยกันเสนอวิธีแก้ไข”

(ผู้ปกครอง 4)

ผู้ปกครองบางคนอาจมีความคิดว่าตนเองมีการศึกษาน้อย ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจได้ ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายตามความสามารถของผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากขึ้น

“มองตามสภาพของผู้ปกครองนะคะว่าแต่ละคนมีความรู้ความสามารถไม่เท่ากันเพราะฉะนั้นในการที่จะให้เค้าเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อาจจะต้องมีความสูงต่ำไม่เท่ากัน ผู้ปกครองที่มีความรู้ความสามารถไม่ค่อยสูงมาก เราอาจจะส่งเสริมให้เค้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องของการกำหนดเป้าหมายของลูกว่า เค้าต้องการให้ลูกเค้าไปทางไหน ซึ่งจะได้ร่วมกับครูในการที่จะช่วยพัฒนาบุตรหลานให้เป็นไปในส่วนที่เค้าต้องการ ขณะเดียวกันเราก็จะต้องยึดกรอบของหลักสูตรไว้ด้วยว่าให้มันสมดุลกัน ไม่ใช่ไปทางใดทางหนึ่งตามที่แต่ละคนต้องการ อีกส่วนหนึ่งก็คือ

ในเรื่องของการประเมิน ซึ่งอาจจะเริ่มจากง่าย ๆ คือ การให้เค้าประเมินผลงานของลูกตนเอง ก็ถือว่าเป็นเรื่องของการตัดสินใจได้อย่างหนึ่ง แล้วก็คนที่มีความรู้ความสามารถน้อยก็อาจจะเป็นในรูปของคณะกรรมการโรงเรียน ที่จะเข้ามาช่วยโรงเรียนพิจารณาในเรื่องที่สำคัญๆ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

5.6 การร่วมมือรวมพลังกับชุมชน

แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาด้านการร่วมมือรวมพลังกับชุมชน ได้แก่ การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ การช่วยพัฒนาสถานที่ และการเปิดอาคารสถานที่ของโรงเรียนเพื่อให้บริการแก่ชุมชน

5.6.1 การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ

การร่วมมือรวมพลังกับชุมชนที่พบเห็นบ่อยที่สุดก็คือ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น เป็นการดึงให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

“การร่วมมือกับชุมชนก็อย่างเช่น เทศกาลอาสาฬหบูชา เข้าพรรษา เราก็จะมีแม่เทียนบอกบุญไปทั่วตลาดสามย่าน โรงพักก็ไปหมด จนกระทั่งเค้ารู้แหละ และก็ได้เงินมาก็ถวายวัด มันก็เป็นลูกโซ่ พอที่โรงเรียนมีอะไร ทางวัดก็จะเอาเงินที่โรงเรียนถวายมาอุดหนุนโรงเรียน ยิ่งตอนนี้โรงเรียนมีประกวดวาดภาพเฉลิมพระเกียรติในหลวง เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่กำแพง วัดก็เป็นผู้จ่ายเงินค่ารางวัล จ่ายทุกอย่าง แล้วก็ทำโล่ ให้รางวัลโรงเรียนละสามสี่พัน ตอนนี้ ผอ. ท่านเข้ามาใหม่ไง ท่านบอกว่าโรงเรียนทำอะไรไม่ค่อยโฆษณา ผอ.ท่านก็ให้ทำป้าย โรงเรียนทำอะไร ทุกคนต้องรู้ ชาวบ้านคงรู้แหละ เพราะโรงเรียนจะทำทุกปี เฉากลองยาวมา ร่วมกันบริจาค อันนี้ก็เป็น การร่วมมือรวมพลัง”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“ในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือให้ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมเวลาว่างงาน เช่น เวลาว่างมีกิจกรรมแม่เทียน เค้าก็จะมีการแม่เทียนไปตามชุมชนต่างๆ เชิญชวนให้ทำบุญ เค้าก็ได้ทำอยู่เป็นประจำ ในวันต่อต้านยาเสพติด ในวันสำคัญต่างๆ เค้าก็จะทำหมดในเรื่องที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ก็มีการประชาสัมพันธ์ให้มีส่วนร่วมอยู่เป็นประจำ งานวันเด็ก ถึงแม้จะไม่ได้เป็นผู้ปกครองของนักเรียน ก็มาร่วมงานได้ แล้วรู้สึกเท่าที่ผ่านมาก็จะมีคนมาร่วมกันมากนะ อย่างทหารเรือเนี่ย ก็ให้ความร่วมมือ ให้ความช่วยเหลือกับทางโรงเรียนเยอะ”

(ผู้ปกครอง 7)

5.6.2 การช่วยพัฒนาสถานที่

การร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาสถานที่ต่างๆ ในชุมชน ไม่ว่าจะเป็น การขุดลอกคูคลอง การพัฒนาแหล่งน้ำในชุมชน ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเพิ่มมากขึ้น

“ก็มีหลายโครงการนะคะที่โรงเรียนทำ พวกเดินรณรงค์ต่อต้าน แต่ที่โรงเรียนทำแล้วเห็นได้ชัดก็คือ เมื่อปีที่แล้ว โรงเรียนทำน้ำหมักชีวภาพ พอถึงเวลาเราก็ให้นักเรียนนำไปปล่อยในคลอง ตอนที่ได้โครงการ เขตเค้าก็ให้มาถังใหญ่ เสร็จแล้วขอความร่วมมือจากชุมชน เค้าก็ให้พวกขยะมา ตอนนี้มีถังใหญ่มากเลยที่โรงเรียน แต่เมื่อก่อนทำนิดเดียว แต่ตอนนี้พ่อแม่เค้าเป็นแกนนำไงคะ ก็ร่วมมือกับชุมชน นำน้ำหมักชีวภาพไปทิ้งในคลองหนองคะ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 3)

“ก็จะมีโครงการรักษาคคลองภาษีเจริญ ก็จะมีการติดต่อกับสำนักงานเขต เพื่อลอกคลองภาษีเจริญ โรงเรียนก็จะมีการติดต่อกับโรงเรียนอัสสัม เข้าร่วมโครงการด้วย ไปช่วยกันลอกคลอง แล้วก็มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องที่ลอกคลองว่าให้ช่วยกันดูแลเรื่องคลองให้สะอาด”

(ผู้เชี่ยวชาญ 2)

5.6.3 การเปิดอาคารสถานที่ของโรงเรียนเพื่อให้บริการแก่ชุมชน

โรงเรียนอาจช่วยเหลือชุมชนได้ด้วยการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้สถานที่ของโรงเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ

“ในบางครั้งที่มีการจัดกิจกรรมในชุมชน ทางชุมชนอาจจะมีการขอความช่วยเหลือจากทางโรงเรียนในการใช้เป็นสถานที่จอดรถ”

(ผู้ปกครอง 6)

“เป็นสถานที่ออกกำลังกายของชุมชนในตอนเย็น อย่างถ้าวัดมีงานก็ให้เข้าไปใช้เป็นสถานที่ในการจอดรถ ห้องสมุดคนทั่วไปก็เข้าไปใช้ได้ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต คนทั่วไปก็เข้าไปใช้ได้”

(ผู้ปกครอง 7)

จากแนวทางที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นแล้ว ผู้ปกครองยังมีความเห็นว่า การสร้างความตระหนักให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเห็นถึงความสำคัญของการร่วมมือรวมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาเป็นสิ่งที่ควรทำเป็นอันดับแรก

“ต้องสร้างความตระหนักก่อนเลย หนึ่งคือต้องให้รู้ว่าจัดประชุมเพื่ออะไร ซึ่งตรงนี้ผู้บริหารก็ต้องรู้ด้วย มันมีข้อดีอย่างไร แล้วพอโรงเรียนรู้แล้ว ก็จะต้องมีการวางแผน มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองตระหนักถึงจุดนี้ด้วยว่าดีเพราะอะไร ทำไมถึงเรียกมา พอผู้ปกครองรู้เค้าก็จะให้ความสำคัญมากขึ้น คือให้ผู้ปกครองเค้ามาแล้วรู้สึกว่เค้าได้อะไรกลับไปบ้าง ไม่ใช่มาแล้วก็จบที่การขอเงิน”

(ผู้ปกครอง 8)

“หนึ่งคือ ผู้บริหาร สองคือ ผู้ปกครอง ถ้าสองส่วนนี้ได้มีโอกาสได้หันหน้าเข้าหากันได้คุยกัน ร่วมกันแก้ปัญหา ผมว่าความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองต้องดีขึ้นแน่ๆ เพราะพวกเราก็คงอยากให้โรงเรียนดีขึ้น เมื่อโรงเรียนอยากจะทำโรงเรียนดีมีชื่อเสียง มีเด็กที่มีคุณภาพ โรงเรียนก็ต้องเปิดใจให้ผู้ปกครองเข้าไปคุยด้วย มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งทุกครั้งที่มีการประชุม”

(ผู้ปกครอง 6)

“ที่สำคัญก็คือครูทุกคนต้องช่วยกัน ไม่ใช่แต่ผู้อำนวยการคนเดียว ช่วยกันในที่นี้ก็คือ ครูทุกคนจะต้องให้ความร่วมมือด้วย แล้วก็ช่วยกันสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองด้วย”

(ผู้ปกครอง 7)

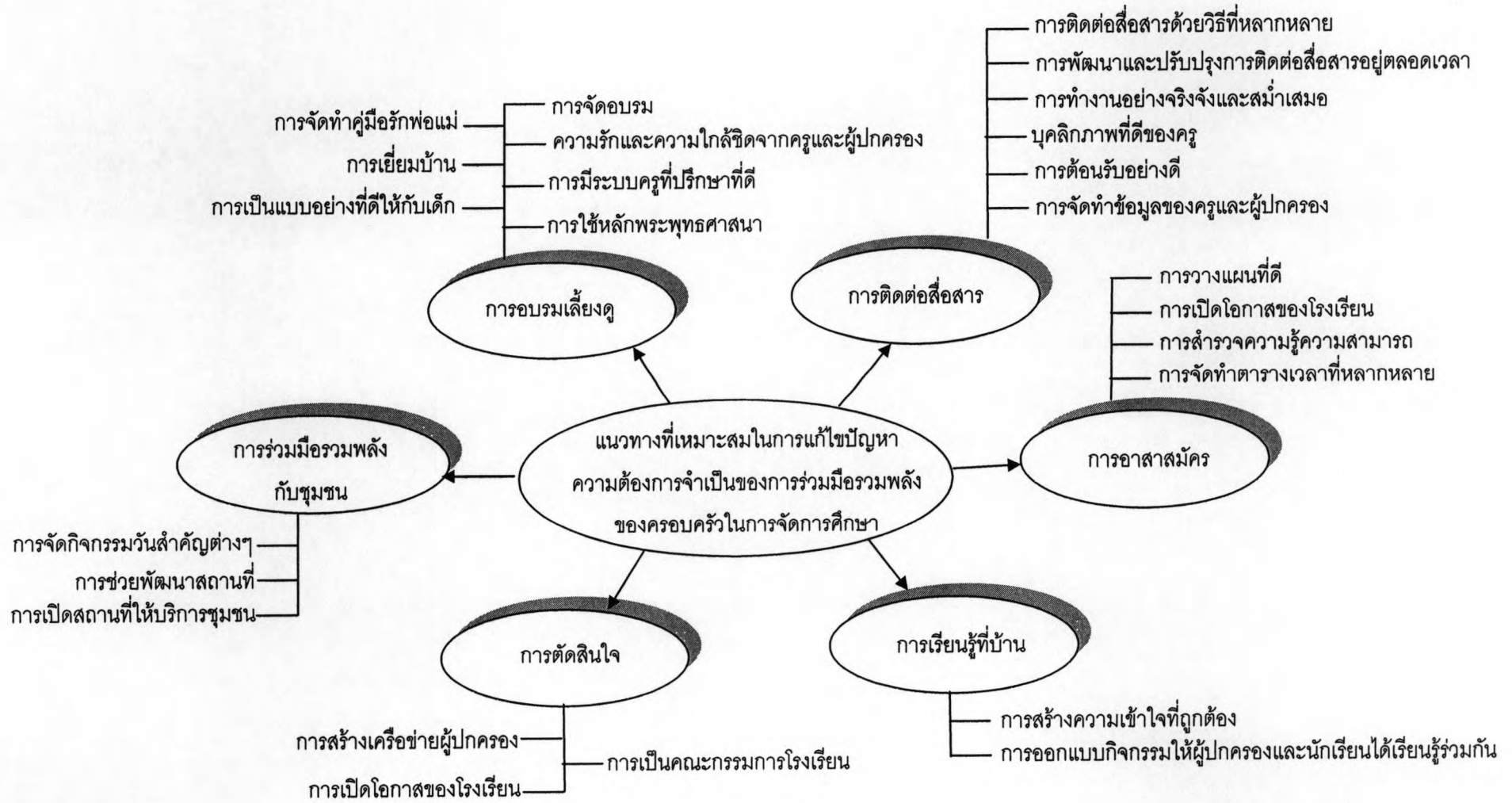
อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านต่างก็มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า สภาพบริบทของโรงเรียนและผู้ปกครองในแต่ละที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษาจึงขึ้นอยู่กับบริบทของโรงเรียนและผู้ปกครอง

“เพราะฉะนั้นการเลี้ยงดูนะ ถ้าถามว่ามีสูตรไหนที่จะช่วยให้มันพัฒนา คงยากเนอะ มันแล้วแต่สภาพแวดล้อมของผู้ปกครองอะ”

(ผู้เชี่ยวชาญ 4)

“พ่อแม่มีรูปแบบแตกต่างกัน คนหนึ่งอาจจะเหมาะกับวิธีหนึ่ง อีกคนหนึ่งก็อาจจะเหมาะกับอีกวิธีหนึ่ง คือมันจะสรุปเบ็ดเสร็จว่าวิธีนี้วิธีเดียวมันไม่ได้ เราจะต้องปรับกันไปตามแต่ละคน”

(ผู้เชี่ยวชาญ 6)

แผนภาพที่ 4.4 แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาความต้องการจำเป็นของการร่วมมือร่วมพลังของครอบครัวในการจัดการศึกษา